

ДНЕВНИКЪ

(стенографически)

на

V Обикновенно Народно Събрание

(втора редовна сессия).

XVIII ЗАСЪДАНИЕ, СРЪДА, 16 НОЕМВРИЙ 1888 ГОДИНА.

(Отворено въ 1 1/2 часа послѣ пладнѣ, подѣ прѣдсѣдателството на прѣдсѣдателя г-на Д. Тончева).

Прѣдсѣд.: (Звъни). Засѣданието се отваря. Г-нъ секретаръ ще прочете поимения списъкъ на г-да прѣдставителитѣ, за да се види, кой присѣтствува и кой отсѣтствува отъ днешното засѣдание.

Секр. Златаровъ: (Чете): Отсѣтствуватъ:

Петръ Геновъ, Д. Петковъ, Д. Мантовъ, Хр. Ивановъ, Минко Дойковъ, Маринъ Коновъ, Божилъ Недѣлковъ, Найдень Беневъ, Никола Странский, Георгий Чолаковъ, Порданъ Маноловъ, П. Калайджиевъ, Димитръ Кьосевъ, Илия Маджаровъ, Славчо Тжичи-лещовъ, Галибъ Х. Еминовъ, Янко Георгиевъ, Х. Маринъ Цековъ, Тома Цековъ Зайковъ, Пв. Халачовъ, Димитръ Златевъ, Д-ръ Пачевъ, Д-ръ Стефановъ, Хр. Векиловъ, Ст. Димитровъ, Носифъ Богдановъ, Д-ръ Я. Геровъ, Илия Щърбановъ, Ефтимъ Друмевъ и Георгий Цанковъ.

Прѣдсѣд.: Отъ 279 души отсѣтствуватъ 30 души. Има, слѣдователно, нужното число, за да се пристъпи къмъ разискване въпроситѣ, положени на дневенъ редъ. На дневенъ редъ имаме:

I. Докладъ на разни комисии.

II. Тълкуванието на чл. 109, § 7 отъ закона за градскитѣ общини и чл. 46 отъ закона за чиновницитѣ.

III. Прѣдложение отъ Министерството на Финанситѣ за от-стѣжване гората «Пепелашъ» на мѣнастиря «Бѣла Черкова».

IV. Законопроектъ на Министерството на Правосъдието за свърхсметенъ кредитъ за 5.934 л. 51 ст. и

V. Съобщение на разни законопроекти и прѣдложения.

Г-нъ секретаръ ще прочете съкращения протоколъ отъ XVII-то засѣдание.

Секр. Г. Пеневъ: (Чете съкратения протоколъ).

Прѣдсѣд.: Има ли нѣкой да направи бѣлѣжка върху про-четения протоколъ? (Нѣма). Значи приема се за точенъ.

Св. Франговъ: Съгласно 131 чл. отъ Конституцията има единъ отъ Хасковскитѣ прѣдставители да даде клѣтва.

Прѣдсѣд.: На първи дневенъ редъ имаме докладване на разни комисии. Г-нъ докладчикъ на фин. комисия има думата.

Докл. П. Вълнаровъ: Има приготвенъ докладъ само за прошенията. Ако разрешите да го докладвамъ, защото, спорѣдъ правилника, тѣ се разгледатъ само въ сѣбота. (Гласове: Да останатъ за сѣбота).

Прѣдсѣд.: Г-нъ докладчикъ по Вътрѣшн. Дѣла. (Единъ гласъ: Нѣма готовъ докладъ). По Правосъдието?

Д. Свѣщаровъ: Комисията по Правосъдието разглежда само законопроекта за адвокатитѣ, по който е направила малки измѣнения и прѣдъ видъ на неговата краткостъ и по не важнитѣ измѣнения отъ комисията, моля Нар. Събрание, ако приеме, да докладвамъ безъ докладъ. (Гласове: Прието. — Други: Не).

Т. Китанчевъ: Г-да! Законопроекта за адвокатитѣ е важенъ. Ако се постарее комисията, много добръ ще бѣде, да напечата докладътъ си, да видимъ какви измѣнения прави и тогава да сѣдимъ. На мнѣние съмъ слѣдователно комисията да даде печатенъ докладъ?

Ив. Стойновъ: Г-да прѣдставители! По такъвъ мнѣниакъ законъ (Гласове: Не е мнѣниакъ! — Тропотъ). Какъвто да е, но мисля може да се разглежда безъ докладъ, туй допуша и правилника. Да се подложи на вотирание.

Д. Ангеловъ: Г-да прѣдставители! Г-нъ Стойновъ, за да убѣди г-да прѣдставителитѣ, че по тоя законопроектъ не трѣбва да има никакъвъ докладъ отъ комисията, каза, че понеже законопроекта е малкъ и незначителенъ, на това основание, прѣдлага народ. прѣдставителство да рѣши разискванието му безъ докладъ. Нека мене ми бѣде позволено да вида, да-ли мотивътъ на г-на

Стойнова е силенъ и да може да ни застави такова обстоятелство да не трѣбва печатанъ докладъ при разискванието на законопроекта за адвокатитѣ. Основанието на г-на Стойнова бѣше, че въ Вжтр. Правилникъ се казва, че законопроектитѣ могатъ и безъ и съ докладъ да се разгледатъ, стига народното прѣдставителство да рѣши. Това обаче не е така. Вжтр. Правилникъ е прѣдъ очатѣ на всички и той даже задължава всички законопроекти да бѣдѣтъ придружени съ докладъ; само това не трѣбва по отговора на тронното слово и пр.; отъ тамъ нататѣкъ докладъ е задължителенъ за всѣки законопроектъ. Защо това? За това, да може всѣки нар. прѣдставителъ, при разискванието на кой да е законопроектъ, да бѣде приготвенъ, да си състави мнѣние, като какво направление ще държи по дадения законопроектъ. И така трѣбва да бѣде. Не токо така да стане докладчика отъ комиссията и каже това и онова като е, хайде да разискваме безъ докладъ. Не е така, обаче. Ако е маловаженъ законопроектъ и незначителенъ, кое бѣше обстоятелството да се прати на комиссия? Не можеше ли първоначално да се прочете, разгледѣ и свърши? Веднажъ пратенъ законопроектътъ на комиссия, то е знакъ, че е важенъ и полезенъ, а щомъ е такъвъ, трѣбва да се докладва по него отъ комиссията по прѣстия обичай.

Г-да прѣдставители! Азъ мисля, че даже не трѣбваше тоя въпросъ и да се разисква, тъй като нашата практика вече е, че всички законопроекти се придружаватъ съ докладъ. Ако правителството или надлежний М-ръ е изработилъ такъвъ законопроектъ, то значи, че е нуженъ и важенъ, а не както каза г-нъ Стойновъ. Даже въ тоя случай да искажемъ благодарностъ къмъ г-на М-ра на Правосъдието, за дѣто се е погрижилъ да приготви такъвъ законопроектъ. На това основание казвамъ, като считамъ, че тоя законопроектъ е важенъ, моля народното прѣдставителство да не приема да се разисква безъ надлежния докладъ отъ комиссията. И вземете прѣдъ видъ, че онзи денъ не разисквахме толкова въпроси на основание на известни прѣцеденти. За да не създаваме и въ случаи лошъ прѣцедентъ не трѣбва да приемаме доводитѣ на г-на Стойнова, толкова по-вече, че самия правилникъ ни учи какво трѣбва да правимъ. За това ще моля г-да прѣдставителитѣ да приематъ моето прѣдложение да се не разисква безъ докладъ.

Д-ръ Цачевъ: Г-да прѣдставители! Азъ нѣма да говоря по правилника, че всѣкому отъ г-да прѣдставителитѣ е известно какво прѣдписва той. Отъ говора на г-на Свѣщарова, докладчикъ на комиссията, ако се не лъжа, можахъ да разбера, че той иска да се почне разискванието законопроекта за адвокатитѣ безъ печатанъ докладъ отъ комиссията, защото той билъ не важенъ, па и измѣнения важни нѣмалъ. Азъ мисля въ тоя именно законъ се излагатъ интереситѣ на населението. Отъ една страна като нѣкои лица 100, ако не 1.000 душъ, съ нѣкои узаконения, ще пострададѣтъ, а пакъ вѣрвамъ, че закона сега прѣдвижда, че се правятъ още улеснения на населението въ такива случаи. Отъ друга страна закона туря въ граница известни хора. Само това обстоятелство е достатъчно за важноста на законопроекта. За това именно трѣбва докладъ отъ комиссията. Всѣка точка за прѣдставителитѣ трѣбва да бѣде разяснена. Какъ ще възрази единъ прѣдставителъ, когато ще се каже отъ трибуната това и онова, безъ да има прѣдъ себе си докладътъ. За това трѣбва непременно да има докладъ комиссията и да се отложи разискванието за слѣдующето заседание. Чл. 38 отъ Вжтрѣшния Правилникъ казва, че само по

отговора на тронното слово, по провѣрките и прошенията нѣма печатанъ докладъ, но за всички други законопроекти трѣбва такъвъ.

Д. Свѣщаровъ: Г-нъ Цачевъ не можалъ е да ма разбере, види се, за какво казахъ, че е отъ малка важностъ. Азъ не казахъ това за законопроекта, а за измѣнения които сме направили въ него. За това казахъ, като нѣма Събранието друга работа да се не губи врѣмето напраздно, ако обича да разискваме тоя законъ безъ докладъ.

Д. Петковъ: Г-да прѣдставители! Мисля, че гг. Д. Ангеловъ и другитѣ негови събратия малко изопачаватъ правилника по тоя въпросъ. Г-нъ докладчикъ каза, че Нар. Събрание нѣма друга работа сега и като въ прѣгледания отъ комиссията законопроектъ за адвокатитѣ нѣма съществени измѣнения, освѣнъ нѣкои съвършено маловажни, то излишно ще бѣде да се печата докладъ, а да се пристѣпни безъ такъвъ да се разисква.

Другъ каза, че е измѣнено само заглавието на закона, та защо е да се печата докладъ? Освѣнъ това нѣма никакво нарушение да бѣде на правилника, ако стане това, защото по-долу отъ това, което чете г-нъ Д. Ангеловъ, се говори: «А така също и за което Нар. Събрание рѣши прѣдварително да се не печата». Значи Нар. Събрание рѣшава сега да се не печата докладъ по закона за адвокатитѣ и свършено. Па и първъ пѣтъ не е това. Всички прѣдставители иматъ на рѣка законопроекта, всѣки го е челъ, докладчикъ нѣма по-вече мотиви, защото и нѣма измѣнения. Да се отлага разискванието на закона ще бѣде загуба на врѣме само. Азъ моля да се приеме още сега да се разисква.

П. Славковъ: Всичко, което трѣбваше да се каже, г-нъ Д. Петковъ го каза. Ние наистина нѣма да направимъ ново нѣщо, нѣма да установимъ новъ редъ, ако пристѣпимъ още сега да разискваме въпросний законопроектъ, безъ да има докладъ. Това е практикувано въ толкова сесии, дѣто комиссията намѣри, че нѣма нужда да се печата доклада, прѣдлага на Нар. Събрание и то рѣши. Ако комиссията, на която е възложено да узакони известенъ законопроектъ, е намѣрила, че измѣненията ѝ сѣ полезни, то самата се распорѣжда или прѣдлага да се печата доклада ѝ. Въ прѣдметния законопроектъ станали нѣкои граматически поправки, та да се губи врѣме да се чека печатанието, че на край ще се види, че нѣкои точки и запетай сѣ поправени, мисля не заслужава. Така щото на мѣсто да губимъ врѣме и да си приказваме тукъ, подобро ще бѣде да пристѣпимъ и разгледаме законопроекта, безъ да чекаме да се печата докладъ, като самата комиссия виждаме да казва тукъ, че нѣма нужда и нѣма какво да се печата. (Гласове: Исчерпанъ).

Прѣдсѣд.: Желаетъ ли Нар. Събрание да се говори още? (Не). Който желае да си вдигне рѣката. (Малцина).

Г-нъ докладчикъ на комиссията по М-вото на Правосъдието, на основание чл. 32 отъ правилника, моля Народното Събрание да разрѣши да докладва безъ печатанъ докладъ законопроекта за адвокатитѣ. Удобрива ли това Нар. Събрание? (Гласове: Разрѣшава се). Които сѣ противъ да си вдигнатъ рѣката. (Приема се).

Докл. Свѣщаровъ: Г-да прѣдставители! Избраната отъ васъ комиссия по Правосъдието, между другитѣ законопроекти е разгледала и законопроекта за адвокатитѣ. Понеже той е кратъкъ, отъ около 40 члена, има врѣме да го изучи добро и направи най-потрѣбнитѣ по него измѣнения, които сега ще прочета. (Чете):

«Законопроектъ за адвокатитѣ».

Комиссията измѣни заглавието така: «Законъ за адвокатитѣ».

Прѣдсѣд.: Които не приематъ заглавието така, да си дигнатъ ржката. (Никой не вдига.) Приема се.

Докладчикъ: (Чете):

„Общи положения.

Ст. 1. Всеко правоспособно лице може да търси и защитава своитѣ права и интереси прѣдъ сѣда:

а) лично,

б) чрезъ едно или повече отъ лицата, които иматъ право да бждѣтъ повѣренници по чужди дѣла въ сѣдилищата».

Прѣдсѣд.: Ще се гласува ст. 1. Който не я приема както се прочете, да си вдигне ржката. (Никой не вдига.) Приема се.

Докл. Свѣщаровъ: (Чете):

«Ст. 2. Освѣтъ случаитѣ прѣдвидени въ ст. 3 на настоящъ законъ, правото да се явяватъ като повѣренници по чужди дѣла въ сѣдилищата, принадлежи изключително на адвокатитѣ».

Прѣдсѣд.: Ще се гласува ст. 2. Който не я приема, както се прочете да си вдигне ржката. (Никой не вдига.) Приема се.

Докл. Свѣщаровъ: (Чете):

«Ст. 3. Дозволява се на тѣжашитѣ се за водение на своитѣ граждански дѣла, да даватъ довѣренности на своитѣ родители, пълнолѣтни дѣца, съпрузи, — на роднини по кръвъ до четвърта степенъ включително и по сватовщина до трета степенъ, на лицата, които иматъ обща съ довѣрителитѣ тѣжба, или пъкъ управляватъ тѣхнитѣ имоти и дѣла».

Прѣдсѣд.: Ще се гласува ст. 3. Който я не приема, както се прочете, да си вдигне ржката. (Никой не вдига.) Приема се.

Докл. Свѣщаровъ: (Чете):

«Ст. 4. Адвокати могатъ да бждѣтъ:

а) Лицата, които иматъ свидѣтелство отъ нѣкое висше учебно заведение, че сж свършили курсъ на правнитѣ науки.

б) Бивши министри и прѣдсѣдатели на Нар. Събрание;

в) Лицата, които сж прослужили по сѣдебното вѣдомство въ Княжеството въ качество на сѣди, помощници-прокурори, прокурори и секретари при Върх. Кассационенъ Сѣдъ не по-малко отъ 4 години, и сж снабдени съ свидѣтелство, че сж положили испитъ за длъжностъ по сѣдебно вѣдомство.

г) Лицата съ срдно учебно образование, които сж издржали особенний за тази цѣль установенъ экзаменъ по правнитѣ науки, прѣдъ една отъ нарочно нареденитѣ за това комисии.

Забѣлѣжка: Лицата, които сж били адвокати до издаването на тоя законъ, макаръ да нѣматъ срдно учебно образование, могатъ и за напрѣдъ да упражняватъ адвокатското звание, ако само положитѣ испита прѣдвиденъ въ буква г отъ настоящия членъ».

Комиссията прие и тозъ чл. безъ измѣнение. Както и ал. а. Само направи измѣнения въ буква б, която остави само тѣй: «бивши министри». По нататѣкъ я заличи, защото въ алинея в се говори въобще за прѣдставителитѣ, слѣдователно тамъ се разбиратъ прѣдсѣдателитѣ и подпрѣдсѣдателитѣ на събранието, като депутати могатъ да се ползватъ отъ туй право. За това комисията направи туй измѣнение.

Комиссията прѣдвидѣ една нова ал. в, именно:

«Лицата, които до настоящия законъ сж практикували адвокатска професия, сж били прѣдставители въ Обикн. Нар. Събрания».

Ал. г се измѣни тѣй: «Лицата, които сж прослужили по сѣдебното вѣдомство въ Княжеството въ качество на сѣди, прокурори, помощници прокурори, непрѣкъснато не по-малко отъ 5 г.».

Туй направи комисията прѣдъ видъ на това, че се е мислило да се введе другъ законъ, прѣди тоя, за сѣдитѣ, пакъ такъвъ сега нѣма още. Тѣй што тозъ алинея е излишна, понеже сѣдитѣ сега не издржаватъ испитъ. Прѣдъ видъ на това комисията опрѣдели годинитѣ на сѣдебната практика, която трѣба да има единъ човѣкъ, за да бжде безъ испитъ адвокатъ, именно:

«Непрѣкъснато не по малко отъ 5 год.» Други измѣнения нѣма комисията.

Т. Китанчевъ: Г-да прѣдставители! Когато по напрѣдъ искахъ да се не разгѣжда тозъ законъ безъ докладъ... (Гласове: въпросътъ е рѣшенъ). Това азъ нѣма да говоря. Желанието ми бѣше по добръ да обмислимъ тозъ, отъ голѣма важностъ, законопроектъ. Отъ измѣненията само на тоя членъ, както виждате всички, можемъ да заключимъ, до колко сж прави думитѣ на г-на докладчика, че били малки измѣненията... (Гласове: Лъжешъ!) Мисля, че не лъжа. Мене много важни ми се виждатъ тукъ измѣненията. Измѣненията въ ал. в, да иматъ право да бждѣтъ адвокати само бившитѣ министри, това е приемливо; и най-послѣ съгласенъ съмъ за заличаването на думитѣ: «прѣдсѣдатели на и подпрѣдсѣдатели». Дѣйствително възможно е да бжде човѣкъ прѣдсѣдатель на Нар. Събрание, безъ да има понятие отъ юридическитѣ науки, но ако се приеме това за общо право за всички прѣдставители, може да бжде и за прѣдсѣдателя на събранието. Колкото се касае обаче до измѣненията въ ал. в, нѣматъ си мѣстото. Спорѣдъ тия измѣнения излиза, че всеки който е билъ прѣдставителъ веднажъ въ Нар. Събрание, по право да бжде адвокатинъ, да не бжде задълженъ да държи испитъ. (Гласове: Не е истина.) Ако дѣйствително е тѣй, както азъ разбирамъ, тогава значи, прѣди всичко ние искаме да си изработимъ за себе законъ, да имаме право да бждемъ адвокати ние, които сме тукъ, и ония, които сж били прѣди насъ тукъ. Всеки ще се съгласи, че не всички сме способни да бждемъ адвокати... (Гласове: Не е истина.) Не всеки отъ насъ е способенъ да бжде адвокатинъ, защото билъ народенъ прѣдставител... (Прѣдсѣд.: Говорете по члена...) Каза се отъ комисията, че всеки избранъ за прѣдставителъ въ Обикн. Нар. Събрание, безъ испитъ има право да бжде адвокатъ. (Единъ гласъ: Ако е сега адвокатъ.) Хубаво. Азъ пакъ знаа, че билъ или не, трѣбва да има правоспособностъ за адвокатъ. Защо не ми давате право да дамъ обяснения?

Искамъ да кажа, г-да прѣдставители, че ако приемемъ това начало, што всеки депутатинъ въ Нар. Събрание да бжде и съ право на адвокатска професия, въ такъвъ случай Нар. Събрание пада въ голѣмо противорѣчие и ще бжде то голѣмъ абсурдъ. Азъ съмъ на мнѣние, че г-да прѣдставителитѣ нѣма да бждѣтъ толкова себелюбиви да узаконяватъ такова нѣщо тукъ. Затова моля да се приеме члена тѣй, както е въ законопроекта, само, че г-нъ М-ра на Правосѣдието да обясни какво значатъ тѣзъ думи на край на алинеята: «Испитъ за длъжностъ по сѣдебното вѣдомство». Дали ще внесе законопроектъ, съ който да се установява испитъ на сѣдитѣ? При даденитѣ обяснения отъ г-на М-ра, ще бжда съгласенъ, както прѣдлага комисията. Тукъ срокътъ на годинитѣ да

иматъ право на адвокатство тѣзъ, които служатъ по съдебното вѣдомство не по-малко отъ петъ години, намѣсто четири, може да се приеме, но не и съ другитѣ измѣнения на комиссията.

Докладчикъ: Г-нъ Китанчевъ, види се, когато се прочете докладътъ не можа да чуе и мисли, че всички прѣдставители съ тая алинея се приели да бждатъ адвокати. Но не е тѣй. Алинеята се прочете тѣй, както е писана, че само тѣзъ прѣдставители, които до сега сж се занимавали съ адвокатство и сж били избирани за народ. прѣдставители; и то по това съображение, че законътъ за съднитѣ, като не е билъ още изработенъ, прѣждеврѣменно е и не умѣстно било би, ако се приеме първата редакция на алинеята.

Д. Ангеловъ: Г-да прѣдставители! Когато г-нъ Китанчевъ говореше имаше малко гюрултия, тѣй щото не можихъ да чуя всичко, което той каза. Но до колкото можахъ да схвана, неговото заключение е, че е противъ буква *в* на 4 чл. отъ настоящия законъ. Т. е. г-на Китанчевъ въ качеството си на народ. прѣдставителъ и инспекторъ, иска негова милостъ, щото за напредъ всичкитѣ адвокати да даватъ испитъ, съ исключение само на министритѣ. Ако е тѣй говорилъ г-нъ Китанчевъ, азъ ще му възразя. Азъ не мога да бжда съгласенъ съ него, само не затова, че законътъ за адвокатитѣ не прѣдвижда испитъ за адвокатство отъ нар. прѣдставители, напротивъ, че той дохожда тукъ да прѣдстави народ. прѣдставители като хора за нищо не способни. Азъ не мога да разбера, г-да прѣдставители, единъ депутатинъ, който има инициатива законодателна, дахажда тукъ да прави закони за адвокатитѣ, за инспекторитѣ и тѣмъ подобни, — немога да разбира какъ не ще бжде въ състояние да издържи надлѣжний испитъ спорѣдъ тоя законъ, който е, казва се, той правилъ. Щомъ е тѣй, азъ мисля, че мнѣнието на г-на Китанчева е неоснователно. Въ законопроекта или въ измѣнението на комиссията се казва тѣй: че не народн. прѣдставителъ въ качеството си на такъвъ може да бжде адвокатинъ, но щомъ е билъ прѣдставителъ и е адвокатинъ до сега, той може да бжде по тоя законъ такъвъ. Тѣй се разбира алинеята. Инакъ казано щомъ единъ прѣдставителъ не е адвокатинъ до сега, не може да бжде такъвъ. А това е една добра гаранция. Когато въ буква *в* е прѣвидѣно, че съдния щомъ е стоялъ двѣ три години, може да бжде адвокатъ, не могъ да разбира, защо да не се дава туй прѣдпочтение и на досегашнитѣ адвокати? Азъ мога да докажа на г-на Китанчева, че има много хора способни за адвокатство, пакъ имаме много неспособни адвокати. Тѣй щото, щомъ не въстава г-нъ Китанчевъ противъ буква *в*... (Китанчевъ: именно противъ нея...) че и съдии, които сж били 4—5 год. наредъ, могатъ да бждатъ адвокати, ако е противъ това, тогава именно виждамъ, че той просто става и има голѣмо отвращение къмъ адвокатитѣ. Обаче не трѣбва да се глѣда съ лошо око на тѣхъ, слава Богу, не сж Богъ знае какви хора, не сж опропастили населението. И тѣ сж нужни за хората, въ цѣла Европа въ цѣлъ свѣтъ иматъ хората нужда отъ адвокати. И колко позече има адвокати между едно население, толкова повече е по осигурено то. Ако при единъ съдъ има 10—12 души адвокати, то ще има конкуренция и когато една иска 1000 франка за извѣстенъ процесъ, другъ ще иска 100—200. Но имало адвокати неспособни и правили злоупотрѣбления; тозъ който е неспособенъ самото население ще го осъди, защото втори пътъ неможе да намѣри мущерия. Хората търсятъ сами способнитѣ адвокати; Въ такъвъ случай неспособнитѣ сами изгубватъ кариерата си. Това само по себе си се

разбира и такива адвокати сами немогѣтъ и сега да адвокатствувать. (тропотъ.) Моля ви дозволете ми да се искажа. (Шумъ.) Туй до колкото стига съвѣстѣта всѣки да каже своето мнѣние; всички не сж оратори както тогова или оногова, но почит. прѣдставителство ще потърпи да ме изслуша, защото не прави честь на народ. прѣдставителство да прѣкъсва оратора. Това като забѣлѣжвамъ, азъ мисля, че всѣки единъ, трѣбва да се възползува отъ хубаво говорение, (смѣхъ.) Азъ мисля, г-да прѣдставители, че щомъ единъ нар. прѣдставителъ е адвокатъ, може да бжде такъвъ и за напредъ. Може испитъ да се допустне за всички прѣдставители, но тогава и инспекторитѣ да даватъ испитъ.

Ф. Симиловъ: Отказвамъ се.

Караколевъ: Г-да прѣдставители! Щомъ комиссията е дошла до тамъ, щото е допуснала и на тия, които сж били прѣдставители, да могатъ да адвокатствувать, азъ нѣма какво друго да кажа, освѣтъ да направа друго прѣдложение. Прѣдложението на комиссията е, че прѣдставителитѣ, като сж по изборъ, могатъ да адвокатствувать и да се оставѣтъ за адвокати на основание на довѣрието, което се имали къмъ тѣхъ избирателитѣ имъ, като е тѣй може и кметовѣтъ по право да се допускатъ да адвокатствувать, т. е. ако единъ човѣкъ е билъ кметъ 4 год. да може да адвокатствува — да има и той право като прѣдставителъ.

Прѣсѣд.: Г-нъ Караколевъ напишете вашето прѣдложение.

К. Калчевъ: Г-да прѣдставители! Азъ мисля, че въ тоя членъ има да станатъ много измѣнения. Ще кажа само нѣколко думи, относително до прѣдложението, което комиссията е направила за правата, които прѣдставителитѣ могатъ да иматъ, т. е. тия, които сж адвокатствували двѣ години и сж били прѣдставители, да иматъ право да бждатъ адвокати. Г-нъ М-ръ на Правосъдието не е казалъ въ законопроекта нищо за това, но нѣма съмнѣние, че при изработването на тоя законопроектъ, той е ималъ прѣдъ видъ голѣмитѣ прерогативи, които прѣдставителитѣ иматъ. Единъ прѣдставителъ има голѣми права; но тия права и прерогативи сж повече морални. Азъ мисля недостойно ще бжде за насъ, ако сами вмѣкнемъ въ тоя членъ, това което прѣдлага комиссията, като дадемъ повече прерогативи на прѣдставителитѣ, които прерогативи и така сж доста голѣми. Азъ съмъ убѣденъ, г-да прѣдставители, че единъ прѣдставителъ, на когото е възложена тѣжката миссия да защитава правата на единъ цѣлъ народъ, ако поиска да стане адвокатинъ ще може да добие това, като даде испитъ, а още повече, че тия испити ще бждатъ практически. Тѣй щото не е достойно за насъ да се тури такава забѣлѣжка въ тоя членъ. И азъ казвамъ, че г-нъ М-ръ на Правосъдието, въ дълбокото съзнание на тия морални права, не е прѣвидѣлъ нищо повече за прѣдставителитѣ; за това и азъ моля г-да прѣдставителитѣ да не настояватъ да се тури такава нѣщо тукъ. Толкова за тая забѣлѣжка.

Обръщамъ вниманието на г-да прѣдставителитѣ върху единъ фактъ. Въ алинея *в* се казва, че съднитѣ, прокуроритѣ, помощницитѣ на прокуроритѣ и секретаритѣ при Върхов. Касац. Съдъ иматъ право да адвокатствувать, но азъ мисля, че тая ал. *в* иска малко тълкувание.

Извѣстно е на г-да прѣдставителитѣ, че отъ съединението насамъ нѣма 4 год. Сега има хора, които сж били съдии въ врѣме на бившето Источно-Румелийско Управление, отъ тѣхъ едни сж сега адвокати, а други сж още съдии. Отъ съединението насамъ

последните сж прослужили по 3 год. като съдии въ княжеството, а тия, които сж адвокати, има и такива, които сж служили отъ 3 год. повече въ бившето II. Румелийско Управление, за тѣхъ именно азъ бихъ желалъ да зная иматъ ли право да адвокатствуватъ, или не? Споредъ мене нѣма съмнѣние, че иматъ право. И г-нъ М-ръ на Правосъдието въ обясненията, които трѣбва да даде по тоя въпросъ и които трѣбва да се запишатъ въ протоколитѣ, надѣвамъ се ще се съгласи, че тия, които сж били чиновници въ бившето II. Румелийско Управление, трѣбва да имъ се счита това врѣме, което се прослужили тамъ и да иматъ право да бѣдѣтъ адвокати. Азъ ще кажа, че отъ моята лична практика съмъ се увѣрилъ, че има сега съдилищни-адвокати въ Южна България, които достолѣпно прѣдставляватъ адвокатската професия и трѣбва да имъ се счита врѣмето, което сж прослужили въ II. Румелийското Управление. Азъ бихъ желалъ г-нъ М-ръ на Правосъдието да даде обяснения по тоя въпросъ, да сж впишатъ въ протоколитѣ, за да не сж дадатъ разни тълкувания и да се отхвърлятъ такива адвокати, за които прѣди малко казахъ, и които ще бѣдѣтъ принудени да чакатъ друга сесия да даде тълкувание върху тая алинея. Основанъ на сѣщия принципъ, азъ обръщамъ вниманието на г-да прѣдставителитѣ и върху друга една забѣлѣжка, именно върху лицата, които ще бѣдѣтъ подложени на испитъ.

Извѣстно ви е, г-да прѣдставители, че прѣди няколко години и въ Южна България имаше мнозина адвокати, имаше и такива, които нито по знанията, нито по моралнитѣ си качества, можеха да прѣдставляватъ адвокатската професия, и, по тая причина тогавашното Областно Събрание поиска отъ правителството единъ законъ за адвокатитѣ, за да се ограничатъ правата на адвокатитѣ, да се прѣмахнатъ разнитѣ експлоатации отъ страна на тия сѣщи адвокати, а отъ друга страна да се постави на по-висока почва самата адвокатска професия. Такъвъ законъ се прѣдстави и всички лица, които бѣха адвокати, подложиха се на испитъ. Тогава имаше съставена една коммисия, назначена отъ Дирекцията на Правосъдието, коммисия отъ юристи и доста вѣщи, които всекога би правили честь на едно правителство, каквито сж били Д-ръ Хителъ, Д-ръ Таксисъ и др. Программата на тия испити бѣше теоретическа и практическа. Азъ зная адвокати, които сж били принудени три пѣти да даватъ испитъ и послѣ сж добивали право на адвокатска професия. Тия хора иматъ нужното свидѣтелство отъ правителството за дадения отъ тѣхъ испитъ. Извѣстно е, че никой законъ нѣма обратна сила, и, еднажъ тѣ добили това право, неможе, и не трѣбва да имъ се отнима. Това говоря отъ принципална точка зрѣние. Ако погледнемъ отъ практическа точка зрѣние $\frac{9}{10}$ отъ адвокатитѣ, които сж добили това право, могатъ да прѣдставляватъ достолѣпно адвокатската професия. Затова азъ мисля, справедливо ще бѣде, да се прибави въ края на забѣлѣжката къмъ чл. 4, слѣдующето: «исключаватъ се ония, които сж добили свидѣтелство за адвокатска професия въ врѣме на бившето Источно-Румелийско управление». Тѣй щото азъ се надѣя, че слѣдъ обясненията, които ще даде г-нъ М-ръ, именно за ония съдници, които сж практикували въ II. Румелийското врѣме, ще се съгласи да се счита врѣмето на служението имъ въ II. Румелия и да се прибавятъ въ ал. в на чл. 4. Колкото за лицата, които иматъ свидѣтелства за адвокатствувание отъ бившето II. Румелийско управление, справедливо ще бѣде да признаемъ правото на тия хора, които сж добили това право.

Вии знаете, че слѣдъ съединението има закони, които безъ да бѣдѣтъ вотираны отъ прѣдставителитѣ на тогавашната II. Румелия се приеха и се приложиха въ II. Румелия. Има закони непрактични, както е една часть отъ закона за горитѣ, спорѣдъ който сж се зели много общински гори за правителствени и което зимание повдигна много негодувание въ страната. Азъ ви увѣрявамъ, че съ правата, които се зимаха понапрѣдъ въ Южна България отъ горитѣ, добиваха се по голѣми приходи, отколкото сега, когато горитѣ се зимаха отъ правителството. Прѣдставителитѣ отъ Ю. България приеха тия закони, безъ да сж зели участие при изработването имъ.

Прѣдъ видъ на всичко това, азъ пакъ повтарямъ, справедливо ще бѣде сегашното Нар. Събрание да признае ония права, които сж били добити по напрѣдъ.

Н. Шивачевъ: Г-да прѣдставители! И азъ станахъ да кажа нѣколко думи и да отговора на тия г-да прѣдставители, които види се, че не мѣржатъ съ еднаква мѣрка работитѣ.

Азъ разбрахъ г-нъ Китанчевъ да стане да каже, че всички, които ще бѣдѣтъ адвокати трѣбва да даватъ испитъ, безъ да се глѣда да ли иматъ диплома или не. Но да стане да казва, че тия които имали диплома и които сж били бивши М-ри могатъ да бѣдѣтъ адвокати, а които не сж отъ тия двѣ категории, трѣбва да иматъ и качеството на прѣдставителъ. Каква гаранция ще ми дадатъ тия г-да прѣдставители, относително категорията на тия адвокати които спадатъ въ първата алинея? Може ли да ми докажатъ, че тия, които иматъ патентъ за наука, че дѣйствително притѣжаватъ тия качества, да изпълняватъ тая роль, която обществото възлага на тѣхъ? Безъ да искамъ да обаждамъ тия, които притѣжаватъ дипломи, но нѣма съмнѣние, че има несправедливо получени научни титли. Азъ г-да прѣдставители въ своя практически животъ съмъ видѣлъ хора, които иматъ дипломи, а въ главата си иматъ бръмбари. Доказва ли това, че всички, които иматъ дипломи ще отговарятъ на първата алинея на чл. 4? Не. Но най-сетѣ много пѣти обществото, било по практика, приема нѣкой начала и ние трѣбва да го приемемъ. Не уже ли г-нъ Китанчевъ мисли, че бѣше хубаво качеството за училищнитѣ инспектори, гдѣто е дадено право и на тия народни учители, които въ турско врѣме сж свършили IV класъ и съ своето повѣдение и знание, което сж доказали на обществото, да могатъ да бѣдѣтъ избиратели за училищни инспектори? Неможе ли тогава г-дъ Китанчевъ да каже, че само тия могатъ да бѣдѣтъ инспектори, които сж свършили гимназия? Защо тогава замълча, или пакъ интереса на партията така искаше? Ако нии припознахме такива училищни инспектори, които нѣматъ нужното образование за тая длѣжностъ, то тѣй сжщо и за сегашнитѣ адвокати и за прѣдставителитѣ, които коммисията е приела, трѣбва да признаемъ. За мене малко искамъ да зная, но, ако немогатъ да се намѣржатъ хора, които да дадѣтъ экзаменъ, ще попитамъ, кои ще бѣдѣтъ адвокати въ България? Въпросътъ не е тука, но когато се говори трѣбва правото да бѣде еднакво за всички, а не за одного така, а за другия иначе. Това казахъ само за тия, които иматъ дипломи.

Сега ще говоря за тия, които сж на служба.

Трѣбва да признаемъ, г-да прѣдставители, че ний се намѣрваме въ една конституционна държава, гдѣто прѣдставителитѣ и други лица отъ разни съсловия и партии сж имали голѣмо значение, отъ начало на нашето освобождение до сега, при назнача-

ванието на нашите чиновници. Много чиновници има, които само по препоръка са назначени. М-рите или ги знаят или не; но не могат да ги отчислят и тия хора чиновници 7—8 години са искарвали на служба. Тогава не излиза ли работата, както казва турската пословица: «кьопекъ коджамайленъ тавла баши олмазъ» т. е. «кучето съ остаряването си не може да носи тавла», както едно момче два дни да се учи и да му дадат хлѣбъ послѣ това. Най-сетнѣ тѣй или нѣкъ, Нар. Събрание по практика или не намира за добръ да имъ даде това право. Естествено, че, ако тия хора не бѣдѣтъ способни, нѣма да иматъ довѣрието на обществото. Мислите ли, че ако давате право на адвокатство на Иван или Драгана, обществото ще ги земе за адвокати? Не. Едно отъ първите условия, които трѣбва да има единъ адвокатинъ — това е довѣрието. Както казватъ учените хора една отъ главните работи е довѣрието. Който нѣма довѣрие, макаръ да има дипломи и да е свършилъ хилядо университети, пакъ нѣма да го зиматъ за адвокатинъ. Хората ще кажатъ, че много дипломи има, а вътрѣ въ главата като нѣма, не е за насъ човѣкъ. На това основание, като приехме да могатъ да бѣдѣтъ адвокати лицата отъ първата категория, също и тия които са били М-ри, това не ще да каже, че всѣки който е билъ М-ръ може да бѣде и адвокатъ. Може да е добъръ за М-ръ, но може да не притѣжава всякакви качества да бѣде адвокатъ. За третата алинея, която се отнася до лицата, които са прослужили по съдебното вѣдомство 4 години, азъ вѣрвамъ, че г-да прѣдставителите ще приематъ, че и тия адвокати, които са били длѣжни въ качеството си още на сѣдии да изучаватъ законите и дѣлата въ сѣдилищата, ще умѣятъ да защитаватъ и интересите на своите клиенти, защото отъ единъ сѣдия не се изисква само да се присѣдини къмъ едното или другото мнѣние, изисква се повече знание. Признавамъ много сѣдии има, които даже са останали до сега; има, които са служили и 8 год., но не 8 и 80 год. да служатъ пакъ съ същите глави ще си останатъ. Трѣбва да признаемъ, че има и такива адвокати. Заради това намирамъ, че мотивите на уважаемата комисия, която е приела алинея в са справедливи и Нар. Събрание трѣбва да я приеме. Ако Нар. Събрание не приема, тогава съгласете се съ мене да даватъ всички экзаменъ. Никакви дипломи, никакви М-ри, и никакви чиновници, които са служили по съдебното вѣдомство 4 год. да не се приематъ.

Мѣсто му е мисля на чл. 14 отъ вѣтр. правилникъ и азъ го прѣдлагамъ.

Прѣдсѣд : Прѣдлагате прѣкращение на дебатите.

Н. Шивачевъ : Отказвамъ се.

Д. Ц. Вълчевъ : Г-да прѣдставители! Доста на дълго се говори, върху чл. 4 за ценза, който се изисква за адвокатствование. Азъ има да направя една забѣлжка, за да се истълкува чл. 4. Ако се приеме както е отъ комисията . . . (Не чуе се). Въ буква в е казано, че тия, които са прослужили 4 години по съдебното вѣдомство въ качество на сѣдии помощ прокурори, прокурори и секретари при върхов. касац. сѣдъ могатъ да бѣдѣтъ адвокати безъ испитъ; но азъ мисля, че тая буква в трѣбва да се обясни какъ се разбира, за кои се отнася, да ли само за тия, които непрѣривно са служили 4 години или и за тия, които въ продължение на 4 год. са служили въ разни врѣмена. Защото, има случаи, че отъ освобождението насамъ, единъ чиновникъ въ

растояние на три години петъ пѣти се е назначавалъ и по административното и по съдебното вѣдомство. Това искахъ да кажа.

М-ръ Стоиловъ : Г-да прѣдставители! Най-напрѣдъ за длѣжностъ считамъ да благодаря на всяките прѣдставители за готовността, съ която посрѣщнаха тоя законъ за адвокатите.

Излишно е да казвамъ какви затруднения има съ въвеждането отново на единъ такъвъ законъ. Защото, намира се законодателя съ право придобити права, обичаи, и неговата задача, съ която иска да въвежда реформа, се срѣща съ установени интереси и съ много трудности. Обаче готовността, съ която посрѣщнахте закона за адвокатите показва, че и въ тоя случай вие поставите народните интереси по-високо, отъ интересите на личности или съсловия.

Руския поетъ Крыловъ е казалъ, че когато общара почне да прави пироги, а парожника обща, то нито пирогите, нито общата биватъ свѣстни. Тая толкова тривиална истина е основата на тоя законъ. Въ наше врѣме икономическото развитие е достигнало до тамъ, щото единъ човѣкъ, колкото да е способенъ, не може да обгърне въ своите познания, всичко, което му е нужно прѣзъ живота. Затова началото, което се приема въ политическата икономия е раздѣлението на труда. Колкото по-голямъ е труда, колкото по-специална е работата, колкото повече се удовлетворяватъ общите интереси на всичките хора, толкова повече се удовлетворяватъ интересите на частните личности. Това е приспособимо и за адвокатското звание. Истина, че всѣки единъ може да защитава самъ своите интереси, всѣки е най-добъръ сѣдия на своите интереси, но ела, че обществата и държавите толкова са се развили, щото не е възможно единъ човѣкъ да научи всичко, което му е нужно, за да може да се явява, да се сѣди и да защитава своите интереси. Затова на всѣкъде са се развили звания, съсловия, или класи; всѣкъдѣ където има сѣдилища, има и адвокати. Това е такава доктринална истина, щото единъ англичанинъ е казалъ, че хората иматъ адвокати, а животните нѣматъ.

Като се водимъ отъ тия начала, кое е върховното начало, което трѣбва да приспособимъ въ тоя законъ за адвокатите? Върховното начало трѣбва да е, че който се е приготвилъ, който е зель за задача на живота да бѣде адвокатинъ, той ще бѣде най-добриятъ защитникъ на тия, които му се повѣряватъ. Значи, върховното начало трѣбва да е, че който се училъ, който е зель за свой занаятъ адвокатурата и е изучилъ законите, той само е въ състояние да защитава другите хора прѣдъ сѣдилищата. И въ други държави, които са по-стари, това върховно начало е прието. Тамъ ще видите, че се изисква сѣдно образование, известно университетско образование, известно практика 4—5 год. и тогава се добива правото на адвокатство. Това е възможно въ старите държави. Ако това приемемъ у насъ, ще достигнемъ да направимъ адвокатурата монополъ, защото тия, които са отишли да се учатъ правните науки са малко въ сравнение съ нуждите на населението. За това, ако земехме за начало, че само дипломираните юристи могатъ да бѣдѣтъ адвокати, щехме да монополизираме адвокатурата въ нѣколко известни рѣцѣ. Ний сме противъ въвеждането въ нашата държава на такова начало. Такъвъ е закона и той не трѣбва да създава монополъ. Закона за адвокатите има за цѣлъ запазването на интересите на населението; но щомъ не можемъ да се задрѣмъ въ тая граница, която има въ други държави, то глѣдаме да привлечемъ къмъ адвокатското звание и

нови хора, за това сж съставени категориите, които срѣщате въ букви а, г и пр.

На първо мѣсто между привилегированите, между тия, на които се признава правото да адвокатствуватъ, тѣ сж М-рите. Говори се противъ това, но азъ не чухъ да се прѣдставятъ основателни аргументи за изключването на М-рите. Нашите съображения по туй сж били тия. Ако на едно лице, народа, короната, обществото сж дали довѣрие да може това сжще лице да ръководи съдбата на народа, ако това лице е имало право да сѣди на министерския столъ, въ Нар. Събрание, да отговаря съ другите М-ри за всичко, то безъ съмнѣние това лице ще има способността да може да отговаря, за да бѣде защитникъ. Трѣбва обаче да прибавя, прѣди да пристѣпя да изброявамъ подробности, че отъ адвокатското звание се изискватъ двояки качества. Изискватъ се първо нравствени качества, послѣ умствени качества. Както казахъ по прѣди, който ще се явява да борави съ съдилищата, то изисква се да знае законите. Но това не е достатъчно, изискватъ се и нравствени качества, защото на него се повѣрватъ имената и честта на хората, отъ него зависи тяхното спасяване или опроставяване, наконѣцъ на него се повѣрватъ такива тайни, които, ако е нечестенъ, може да поврѣди на своите клиенти и на обществото, а тъй сжщо и на съдилищата. Защото, г-да, колкото по-високо стоятъ държавите, колкото по-развити сж, колкото свободата е по-широка, толкова по-високо стои адвокатското звание.

Въ старите държави, гдѣто адвокатурата е образцово учреждение, както напр. въ Франция, тамъ единъ адвокатъ съ такова довѣрие се ползува, щото като каже върху нѣкоя спорна точка, че «това е тъй», че «такъва справка имамъ», че, «еди кое обстоятелство е таково», това се счита за фактическо доказателство и тогава съдътъ неприбѣгва да се справя. Съдиите даже се радватъ, ако такова лице имъ направи подобно изявление, защото тѣ знаятъ, че единъ адвокатинъ не може да ги излъже. Щомъ адвокатинътъ каже, че това е тъй, съдътъ приема неговите думи, като думи на свидѣтель, който е положилъ клетва. Това сж нравствени качества, това сж качества, които не зависятъ отъ умствените способности; това зависи отъ характера и правдолюбието на човека. Значи, като се рѣшава въпросътъ: да ли може едно лице да бѣде адвокатъ, трѣбва да се гледа не само на знанието му, нѣ и да ли има характеръ такъвъ, за да може, да му се повѣри такъва една работа. Това нѣщо, г-да прѣдставители, съмнѣние нѣма, че министрите, каквито и да сж, трѣба да признаемъ, че го притежаватъ. Като говоря сега, г-да прѣдставители, не е думата ми само за присѣтствующите тукъ министри. Когато се говори за министри, говори се и за бившите и за сегашните. Едно лице, което е занимавало такава длъжностъ, имало е такова довѣрие, то безъ съмнѣние трѣбва да притежава нравствени качества, за да може да бѣде адвокатъ. По тѣзи съображения приехме, щото вънъ отъ юристите, министрите да иматъ право да адвокатствуватъ, безъ да се принуждаватъ да минуватъ прѣзъ испитъ. Зарадъ това нѣщо имаме тоже достойното съображение, че за единъ човекъ, който е занимавалъ министерски столъ, не ще да бѣде до тамъ достойно, да се явява при единъ може би по-нискъ членъ и да иска да се испитва: да ли може да адвокатства или не. Тѣй щото мотиви на благоприличие сж ни ръководили, да приемемъ това условие.

Слѣдъ това дохадатъ, г-да прѣдставители, лицата, които сж служили по съдебното вѣдомство. Истина, забѣлѣжи се отъ г-на Шивачова, че между тяхъ има и такива лица, които и по 80 год. да бѣдѣтъ съдии, нѣма да бѣдѣтъ по-добри отъ практикантите адвокати; нѣ, г-да прѣдставители, г-нъ Шивачовъ абстрахира отъ недостатките човѣчески. Съвършено, нищо не може да се намѣри. Съвършено, нищо не може да се направи. Съвършени хора нѣма въ тозъ свѣтъ. Слѣдователно, избиратъ се тѣзи, на които се вѣрва, че ще изпълняватъ най-добре тяхната миссия. Ако сега, единъ такъвъ човекъ, съдия или прокуроръ, е прѣплувалъ бурите на партизанството, прѣплувалъ е прѣзъ лични интереси и е билъ прѣдметъ на разни донесения, ако още той е прѣминалъ всичките опасности, които, вие, г-да прѣдставители, твърдите добре знаете, висятъ надъ главата на единъ чиновникъ, то безъ съмнѣние такъвъ единъ човекъ ще има нѣщо въ себѣ си, той не може да е послѣдний човекъ. За него говори прѣдположението, че даже да не е члѣзъ никакви книги, може никакъ да не се е занимавалъ, а просто отъ търканіе съдебния столъ, отъ слушание адвокати, отъ слушание колегите си, да е научилъ нѣщо и това нѣщо да е достатъчно, за да бѣде той въ състояние да защитава чуждите интереси. Освѣнъ това, ако той е човекъ безнравственъ, ако той е човекъ безчестенъ, той не щѣше да може да се удържи на мѣстото си непрестанно петъ години. Менъ ми се чини, ако се приеме това условие, като имаме прѣдъ видъ, че България съществува отъ десетина години насамъ и че имаме съдии съ 10 год. практика на гърба си, ние ще създадемъ тоже една втора група отъ лица, които могатъ да се приематъ за адвокати безъ всѣкаква опасностъ. Като говоря за съдиите, разбирамъ, азъ, че се причисляватъ къмъ тяхъ и южно-българските съдии. Тѣ тоже сж били съдии, приспособявали сж толкова сложни материали закони, каквито сж нашите, приспособявали сж и процесуални закони, които сж по-сложни може би и отъ нашите; слѣдователно, щомъ сж били съдии, било въ Сѣвѣрна, било въ Южна България, т. е. служили сж, като чиновници по съдебното вѣдомство петъ години непрѣрывно, придобили сж това право да могатъ да бѣдѣтъ адвокати.

Дохаждамъ на третата група, именно за лицата съ сѣдно образование. Защото намѣрихъ, че съ трите групи, не се удовлетворяватъ нуждите на населението, и, ако само въ тяхъ се ограничи числото на адвокатите, то адвокатството пакъ ще бѣде монополъ, заради това правя крачка по-далечъ и казвамъ, че всички лица, които иматъ сѣдно образование, ако положатъ испитъ и докажатъ, че иматъ нужните нравствени качества, и, ако прѣдставятъ свидѣтелства, които чл. 5 отъ закона изисква и прѣдписва, то и тѣзи хора могатъ да бѣдѣтъ адвокати. Иматъ ли сѣдно образование, значи иматъ общата умствена подготовка. Щомъ иматъ специално образование и щомъ сж се запознали съ дѣйствующите закони и щомъ притежаватъ условията, които прѣдвижда настоящия законъ, нѣма какво повече да искаме отъ тяхъ. Кѣдѣ сж събрали учението си, да ли въ чужда страна, или тукъ дома, или пъкъ сж земали уроци отъ адвокатъ, който е знаелъ повече отъ тяхъ, това е за насъ равно. Заминали ли сж единъ пътъ прѣзъ испитъ, това е за насъ равно. Заминали ли сж единъ пътъ прѣзъ испитъ, обществото може да има довѣрие къмъ тяхъ и контролътъ, който ще упражнява надъ тяхъ, ще бѣде достатъченъ за правилното направление на техните дѣйствия и заради това нѣкои отъ тяхъ ставатъ и по-способни адвокати.

Тукъ сега за сега се явява другъ единъ въпросъ. Явява се въпросътъ за справедливостта. Казахъ и по-напредъ, че отъ като България съществува има 10 год., значи имаме 10 годишна съдебна практика. Въ това време, икономическото начало, че тамъ дѣто има нужди, явява се и тѣхното удовлетворение, или по-добрь, явяватъ се хора за тѣхното удовлетворение, е имало съвършено приспособление и въ адвокатското звание. Съ изникването нуждата за адвокати, явили сж се хора, които сж оставили, кой учителското си звание, кой търговията си, кой друго нѣкое самостоятелно занятие, занимали сж се съ законитѣ и сж станали адвокати, за да защищаватъ дѣлата на населението. Сега въпросътъ е тукъ: трѣбва ли всичкитѣ тия лица да се изличатъ отъ таблицата за адвокатитѣ? Трѣбва ли отъ тѣхъ да искаме дипломи? Трѣбва ли да искаме свидѣтелства, че сж били ученици въ нѣкоя гимназия и наконечъ, че тѣ иматъ сръдно образование? Това, ако направимъ, законътъ щѣше да има обратна сила и това ще да бѣде много несправедливо. Щѣхме да наранимъ правата, които сж вече придобили и могатъ да се защищаватъ прѣдъ всѣко съдилище. Заради това, ние създахме забѣлѣжка къмъ тоя членъ и рекохмъ, че всички лица, които се занимаватъ съ адвокатство въ тази минута, т. е. въ минутата, когато тозъ законъ стѣпи въ законна сила, всичкитѣ тия лица трѣбва да иматъ право да сж адвокати по едно само условие, ако положатъ испитъ, че тѣ прѣтѣжаватъ уметвенни способности, за да бѣдѣтъ адвокати. Отъ тѣхъ не се изискватъ свидѣтелства за сръдно образование, нѣ изисква се само доказателство, че тѣ могатъ да водятъ повѣрениитѣ тѣмъ дѣла. Нѣ и отъ това общо правило, г-да прѣдставители смѣ направили едно изключение и зарадъ това смѣ имали достатъчни основания. Ние рекохмъ, че тѣзи адвокати, които като адвокати, сж били избрани за народни прѣдставители, тѣ нѣма нужда да полагатъ испитъ. Ние сме счели, че довѣрието, което народа имъ е далъ, е достатъчна гаранция за тѣхнитѣ уметвенни и нравственни способности. Съ това не ще кажемъ, г-да прѣдставители, както нѣкои казаха, че щомъ единъ чловѣкъ е прѣдставителъ, може да бѣде всичко: може да бѣде адвокатъ, може да бѣде съдия. Ние не казваме това. Ние казваме, че има лица, които като се занимаватъ съ адвокатство, направили сж послѣдната тѣхна длѣжностъ, направили го сж тѣхно занятие, прѣпитавали сж се отъ него и като адвокати, сполучили сж да придобиятъ довѣрието на народа, който ги е и избралъ за свои прѣдставители.

Мене ми се чини, г-да прѣдставители, че лицето, което е адвокатствувало има нѣкакви прѣимущества, защото аслж адвокатското звание е звание много почетно звание, което заслужава всѣко уважение и довѣрие и въ сжщото време, то е звание деликатно. Знаете вие, че има мѣста, гдѣто адвокатъ е равносилно съ (Не чуе се). При всичкитѣ тѣзи опасности, съ които е свързано адвокатското положение, ако едно лице е събрало върху си гласовѣтъ на избирателитѣ, получило е тѣхното довѣрие, това лице не ще е послѣдний гражданинъ; то не ще да е най-безчестния и най-тъпия чловѣкъ. Слѣдователно, ако това лице има довѣрието на 10.000 души избиратели, и, ако му се дава право тукъ да прави закони и да гласува за налагане даждия, то ще може много по-добрь, да защищава интереситѣ на едно лице прѣдъ една съдебна инстанция.

Тѣзи сж съображенията, г-да прѣдставители, и съображения съвършено основателни, които мя побудиха да приема прѣу-

ставеното отъ комисията измѣнение, а именно, че лицата, които сж адвокатствували въ момента, когато законътъ за адвокатитѣ е прогласенъ, и сж избрани като адвокати за народни прѣдставители, тѣзи лица се освобождаватъ отъ испитъ и тѣзи лица могатъ да бѣдѣтъ по право адвокати. Забѣлѣжвамъ обаче, че това се отнася за до сегашнитѣ прѣдставители. И ако направите смѣтка, или, ако прѣгледате какви и колко адвокати имаме въ Нар. Събрание, вие можете, а и азъ смѣло мога да кажж, не ще намерите лица, на които да неможе да се повѣри деликатното звание адвокатъ.

Тукъ се подигна, г-да прѣдставители, въпросъ за румелийскитѣ адвокати, т. е. за тѣзи, които сж положили испитъ въ бившата Ист. Румелия. Зарадъ тѣхъ, г-да прѣдставители, азъ ще кажж, че законътъ не прѣдвижда нищо и имало е съображения. Азъ ще искажж моето лично мнѣние върху тоя въпросъ. Казахъ още въ началото, че абсолютно правило е, че който има диплома за че е свършилъ юридическитѣ науки, той трѣбва да е адвокатъ. Изложихъ и съображенията, по които ние се отклонихмъ отъ това правило, та позволивмъ и на други лица да се занимаватъ съ адвокатска професия. Това начало, което ние правимъ, г-да прѣдставители, то си има важностъ и значение само за българската държава. Онзи, който е получилъ юридическо образование и диплома, гдѣто и да е въ странство, може да напусне България да отиде на пр. въ Сърбия или другадъ нѣйдѣ и като испълни нѣкои условия, той може да бѣде адвокатъ и тамъ, защото академическата стѣпень на специално юридическото образование е сжщото въ всичкитѣ държави. Могатъ да му кажатъ само това: дай ни доказателство, че знаешъ сърбскитѣ закони и ще ти позволимъ да адвокатствувашъ; но това, което е придобилъ, титултъ, че е свършилъ юридическитѣ науки, тоя титулъ важи за всякия свѣтъ. Правата обаче, които дава една държава, важатъ само въ тази държава. Ние въ България намираме, че е нужно да се приематъ за адвокати и лица не юристи. И приемаме ги. Това обаче важи само за България, за нийдѣ другадъ не важи. Сжщото нѣщо трѣбва да се каже и за Ист. Румелия. И тамъ нуждитѣ на населението създадоха законъ за адвокатитѣ. Направиха специална программа и на основание на тази специална программа испитвахъ се желающитѣ да станѣтъ адвокати и даваше имъ се право да бѣдѣтъ такива. Обаче, това важѣше до тогазъ, до когато Южна България съществуваше като особена държава. До тогазъ, ако нѣкому, който бѣ положилъ испитъ, се откажеше правото да адвокатствува, той имаше право да ги тегли подъ сѣдъ и да иска обезщетение. Но стана съединението. Южна България влѣзе въ състава на Севѣрна и нашитѣ закони замѣниха тѣхнитѣ и се приспособиха и върху тѣхъ. Какво бѣ послѣдствието въ отношение къмъ адвокатитѣ? — Послѣдствието бѣ това, че всички лица, които въ Южна България отговаряха на 98-й чл. отъ Врѣменнитѣ Съдебни Правила, даде имъ се право да бѣдѣтъ адвокати. Нашитѣ съдилища не ги питаха: дадохте ли испитъ, имате ли свидѣтелства, а само ги питаха: имате ли свидѣтелства за правоспособностъ, вие отговаряте на изискванията на закона и слѣдователно, можете да станете адвокати. И тѣ на основание на това, прѣдставиха свидѣтелства за правоспособностъ и се радваха на сжщитѣ права, на които се радваха и нашитѣ адвокати. Тѣ не се радваха на никакви привилегия прѣдъ нашитѣ адвокати. Днесъ се явява законъ, и този законъ полага правила за това

общо тество. Полагатъ се правила: кой може да бжде адвокатъ въ Българското Княжество. Явява се въпросътъ: могатъ ли румелийскитѣ адвокати да приложатъ, или важи ли тѣхното право за Турската империя, за Гръция или Сърбия? — Не. Това право важи само за въ Южна България и по негово мнѣние, то може да се приспособява само въ Южна, а не и въ Севѣрна България.

Позволете ми да ви дамъ примѣръ, за да обясни моитѣ мисли. Въ Южна България, г-да прѣдставители, избирателнитѣ закони бѣха по-ограничени отъ нашитѣ. Тамъ имаше единъ видъ избирателенъ цензъ. Значи, не всѣки единъ румелиецъ можеше да бжде избирателъ. У насъ, напротивъ, както знаете правилото е, че всѣки български гражданинъ, 21 годишенъ и неопороченъ по сѣдъ е избирателъ. Прѣдставете си, че положението бѣше обратно, че нашата Конституция бѣше Конституция на Южна България, а тѣхния орг. уставъ бѣше наша Конституция, и съедини се Южна България съ Севѣрна. Значи, съ това присъединение, законитѣ на княжеството се приспособяватъ и на Южна България. Пита се тогава: какво щѣше да стане съ избирателнитѣ права? — Безъ съмнѣние, че нашитѣ закони, които ограничаваха избирателнитѣ права, щѣха да се приспособятъ и на тѣхъ и щѣше да има румелийски граждани, които щѣха да изгубятъ избирателнитѣ си права, ако и да се радваха на тѣхъ, когато съществуваше Румелия. Същото нѣщо е и съ адвокатството. Това не е право ни за всички, ни за личности. То е просто административно-полицейско распорѣждане, издадено отъ властѣта и има сила само до тогatzъ, до когато властѣта иска или когато по законенъ начинъ го отмѣни.

Заради това, по мое мнѣние — казвамъ личното си мнѣние — ако Събранието мисли, че трѣбва и на положившитѣ въ бившата Ист. Румелия испитъ адвокати, да се даде право, азъ не съмъ противъ, но правилното тълкувание ще бжде това, че новия законъ за адвокатитѣ се приспособява безъ разлика въ Севѣрна и Южна България. Тѣхнитѣ свидѣтелства ще имъ бждатъ едно приятно въспоминание. Тѣ могатъ да имъ служатъ като основания, и ако притѣжаватъ нуждитѣ познания, тѣ могатъ да имъ послужатъ, когато се явятъ прѣдъ нашитѣ комисии. Никакъ обаче, не могатъ да имъ създаватъ права и привилегии, защото такива права и привилегии не имъ се прѣдвиждатъ въ нашия законъ.

Ръководимъ отъ тѣзи съображения, г-да прѣдставители, азъ се съгласихъ на направенитѣ отъ комисията измѣнения въ закона и мисля, че и Нар. Събрание нѣма да сбърка, ако ги приеме. Бждете увѣрени, че тоя законъ ще бжде едно дѣйствително благодѣяние за страната; бждете увѣрени, че той ще бжде една отъ съществениитѣ реформи, които ще се въведатъ. (Шумни ръкоплѣскания. Гласове: Искерпанъ е въпросътъ!)

Прѣдсѣд.: Желаетъ ли Нар. Събрание да се разисква още по тоя въпросъ?

К. Калчовъ: Нѣмаше прѣдложение за че въпроса е исчерпанъ. Нѣмаше въпросъ, г-не прѣдсѣдателю, за прѣкращение дебатитѣ. Ако съмъ записанъ, трѣбва да ми се даде думата да говоря.

Прѣдсѣд.: Вие г-нъ Калчевъ, обичате много да говорите, а не чакате да изслушате. Г-нъ Градинаровъ има думата прѣдъ Васъ. Вие сте 15-й.

Зах. Градинаровъ: Слѣдъ всичко, което каза г-нъ М-търъ на Правосъдието нѣма да се говори повече. Заради това, прѣдлагамъ на основание 14-й чл. да се прѣкратятъ дебатитѣ.

Прѣдсѣд.: Има прѣдложение отъ г-на Градинарова, да се прѣкратятъ дебатитѣ. Ще се гласува. Който не приема това прѣдложение, да си вдигне ръката. (Меншество). Значи нѣма да се говори.

Ще се гласува.

Китанчевъ: Прѣди да се гласува членътъ, искамъ да кажа нѣколко думи само за обяснение. Да ни се обясни, всичкитѣ ли депутати и отъ прѣдидущитѣ събрания, могатъ да бждатъ адвокати безъ испитъ, или само тѣзи, които сж тукъ въ тая сесия.

М-ръ Стамболовъ: Законътъ е ясенъ ми се чини. Разбира се за всички лица, които сж били депутати било въ сегашното, било въ бившитѣ събрания. Условието е това, да е било лицето адвокатъ, когато се е издавалъ настоящий законъ и да е било депутатъ поне въ едно Събрание.

Трѣбва да отговора на г-на Китанчева по единъ въпросъ. Той пита за законъ за испитване сѣдиитѣ. Такъвъ законъ ще бжде внесенъ още въ тая сесия.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува чл. 4-й съ алинеитѣ, тъй както е измѣненъ отъ комисията, съ които измѣнения е съгласенъ и г-нъ Министрътъ. Който неприема тоя членъ съ алинеитѣ му, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ръката. (Меншество). Приема се.

Докл. Свѣщаровъ: (Чете).

Чл. 5. Немогажъ да бждатъ адвокати.

Прѣдсѣд.: Давамъ за 5 минути отиди.

(Послѣ распускъ).

Прѣдсѣд.: (Звъни). Засѣданието се продължава. Г-нъ докладчикъ има думата.

Докл. Свѣщаровъ: (Чете).

«Чл. 5. Немогажъ да бждатъ адвокати:

а) чуждитѣ поданици;
б) обявенитѣ по сѣдъ несъстоятелни длѣжници;
в) лишениитѣ отъ граждански и политически права, по закона, или чрѣзъ приезда влѣзла въ законна сила (чл. 31-й и 4. отъ Нак. Законъ);

г) тѣзи, които се намиратъ подъ слѣдствие или сѣдъ за злодѣяние (ст. 16—33 отъ Нак. Зак.) прѣзъ всичкото врѣме, до окончателното свършване на дѣлото имъ.

д) исключенитѣ чрѣзъ сѣдъ отъ общественна или държавна служба.

е) тѣзи, които се намиратъ на държавна или общественна служба съ заплата, и

ж) тѣзи «които сж истрити изъ списъка на повѣренницитѣ врѣменно или за всѣкога».

Комисията не направи измѣнение въ 5-й чл. тя само заличи алинеята 2 чѣла, тъй като по съществуващитѣ закони асложъ не може да се приеме щото тѣзи, които влизатъ въ категорията, гдѣто по право ставатъ адвокати, тѣ не могатъ да бждатъ лишени отъ правата си, и ако сж били осѣдени, само тогава тѣ не могатъ да притѣжаватъ правата, за които се говори въ понапредната алинея.

Тѣ сжщо и за тѣзи, които за напредъ ще издржжтъ испитъ, сжщия законъ прѣдвижда, че като се явятъ да даватъ испитъ, трѣбва да прѣдставятъ свидѣтелства, че не сж били сѣдени за злодѣяние, или че се ползватъ съ граждански права. Заради това, комисията намѣри, че тази алинея е съвсѣмъ неумѣстна и

и залича. Следователно, алинеята *г* се замѣни съ *д*. Другият алиней се приеа безъ измѣнение отъ комисията и моли Нар. Събрание да ги приеме.

Дако Ангеловъ: Г-да прѣдставители! Азъ щеа да кажа нѣщо по съдържанието на буква *г*, нъ понеже г-нъ докладчикътъ обстоятелствено обясни по него, и като съмъ съгласенъ съ направенитъ отъ комисията измѣнения, отказвамъ се отъ да говоря.

Китенчевъ: Отказвамъ се.

П. Вълнаровъ: Г-да прѣдставители! Азъ мисля тукъ не е излишно, ако приложимъ и една фраза, която да казва, че се допуска да бждатъ адвокати лица, които знаятъ и писмено и говоримо официалний языкъ. Подобно нѣщо не фигурира. Заради това мисля да се приложатъ думитъ: «Чужденци, а така сжщо лица незнаючи писмено и говоримо официалний языкъ».

Докл. Свѣщаровъ: Комисията не е намѣрила за нужно да прибави такава алинея, защото само по себе си се разбира, че лицето ще адвокатствува прѣдъ сждилищата, гдѣто се употребява само официалний языкъ. Зарадъ туй именно, азъ мисля че нѣма никакво значение прѣдложението на г-на Вълнарова. И безъ да притуримъ, както той казва, тѣй се разбира, а именно, че лицето трѣбва да знае български языкъ.

Ив. Стойновъ: Отказвамъ се.

Ник. Шивачовъ: Азъ ми се чини, че този законъ, както се вижда прави по-голямъ цензъ отъ колкото до сегашний; защото до сега се изискваше лицето да бжде пълновъзрастно и да знае официалний языкъ (Не се чуе). и да чете тѣзи сжщитъ работи сж (Не се чуе) тукъ се туря сега цензъ, да има умствено развитие, т. е. да знае нѣщо повече. До сега като знаеше да си записва името, даваше му общината свидетелство за правоспособностъ. За напредъ нѣма да бжде това. Тѣй щото, уважаемото Нар. Събрание ще се съгласи съ приетата редакция отъ комисията. Незная обаче, до колко последната алинея, която гласи: (чете) си има мѣстото да остане въ закона. Защото тази алинея нѣма никакво значение, тѣй като тѣзи които по алинея *б* или *в*, която казва, че по разни причини сж изгубили политическитъ си права по закона или по присѣда влѣзла въ законна сила, щомъ такова нѣщо има, естествено е, че тѣ неможатъ да бждатъ повѣренници. Истривание отъ списъка или отнемание гражданскитъ права, менъ ми се чини, че не може да го направи никой, освѣнъ углавенъ сждъ. Ако негова Милостъ е направилъ нѣкое прѣстѣпление, за което се лишава отъ правата, които законътъ изисква да ги има, за да бжде нѣкой адвокатъ, азъ вѣрвамъ, че тази последна алинея *ж* си нѣма значение и моли г-на докладчика да се истрие — да я нѣма.

Докл. Свѣщаровъ: Азъ приемамъ прѣдложението на г-на Шивачова, тѣй като дѣйствително има дисциплинарни наказания, които се прѣдвиждатъ въ тоя законъ, а именно случая, за истривание отъ списъка и лишние отъ правото да адвокатствува, прѣдвижда се и въ Наказателния Законъ, по който се лишаватъ отъ правото си за всегда, щомъ тѣ направатъ злодѣяние. Азъ се съгласявамъ съ мнѣнието на Г-на Шивачова.

Прѣдсѣд.: Г-нъ М-търъ на Правосждието съгласенъ ли е да се махне алинея *ж*?

М-ръ Стамболовъ: Азъ мисля, че ще бжде удобно да се махне тая алинея отъ члена. Комисията, която изработваше този законъ, прѣвидѣ два вида наказания, които се основаватъ на наказателний законъ и вънъ отъ това, прѣвидѣ и дисциплинарни наказания, които иматъ, гдѣто нѣма адвокатски съвѣтъ, принаждлѣжатъ на окр. сждъ. Следователно, независимо отъ наказанията, които сждътъ може да наложи, може и съвѣтътъ на адвокатитъ да наложи наказание: врѣменно или окончателно истривание отъ списъка на адвокатитъ. Първото нѣщо се рѣшава отъ сжда, като сждебна властъ, като органъ на правосждието. Второто наказание е дисциплинарно. Може за единъ даденъ случай, да се неналожи никакво углавно, а само дисциплинарно наказание. Тогава трѣбва да се позволи това нѣщо и да фигурира между наказанията, които сжществуватъ въ закона (гласове: прието, прието!)

Ник. Шивачовъ: Азъ мисля, че когато дойдемъ да гласуваме тази частъ отъ законопроекта, която говори за надзора върху адвокатитъ, ще намѣримъ статия, която дава право на окръжния сждъ да налага между другитъ наказания и дисциплинарни и тѣ сж 4 вида: 1) напомнювание, 2) изобличавание, 3) истривание изъ списъка повѣренниците за врѣме не повече отъ една година, и 4) истривание изъ списъка за всегда. Азъ вѣрвамъ, че Нар. Събрание, както и уважаемата комисия, ще се съгласятъ че тѣзи последнитъ два пункта си нѣматъ мѣстото, когато се има прѣдъ видъ, че въ 417-й чл. отъ Наказателния Законъ, когото ще гласуваме наскоро, прѣдвижда се твърдѣ голямо наказание за тѣзи, които прѣстѣпватъ своитъ обязанности. Прѣвидено е, че ако нѣкой прѣдаде тайната на довѣрителя си, или остане едната страна и отиде къмъ другата, неговото наказание е врѣменно тъмниченъ затворъ до 5 години. Въ таквъ случай, съ туй наказание, разбира се, се лишава отъ правото да адвокатствува. Съгласете се, че да се даде право само на окръжний сждъ въ распоредително засѣдание да отнема тѣзи правдини, на адвокатитъ, ще бжде съвършенно несправедливо. На туй основание щомъ, 417-й чл. отъ Нак. Зак. прѣдвижда наказание до 5 год. затворъ и слѣдъ това лишавание отъ правото да бждатъ адвокати, азъ вѣрвамъ, че г-нъ докладчикътъ и г-нъ М-търъ ще се съгласятъ за истриванието на последната алинея отъ 5-й чл. Или може да се прибави тукъ, че истриванието отъ списъкътъ става съгласно една присжда влѣзла въ законна сила. Такова нѣщо, ако се прибави, тогава разбирамъ.

Дим. Тончовъ: Г-да прѣдставители! Въпроса, който се възбуди за ал. *ж* въ чл. 5-й, е въпросъ доста важенъ и се намира въ тѣсна свързка съ чл. 30-й отъ законопроекта. Въ 30-й чл. на законопроекта, като се изброяватъ дисциплинарнитъ наказания въ 4 пункта, въ 3-й и 4-й пунктове се вижда *истривание* изъ списъка на повѣренниците или за врѣме, или за всекога. До колкото можахъ да забѣлѣжа, въ чл. 30-й, както е прѣработенъ отъ комисията, 3-й и 4-й пунктове сж исчеркнати съвършенно и дисциплинарнитъ наказания, които е оставила комисията и които могатъ да се налагатъ отъ Окр. Сждъ сж три: напомнювание, изобличение и глоба. Очевидно е слѣдователно, че щомъ комисията е исхвърлила наказанието прѣвидено въ 3-й и 4-й пунктове — и което е сжщото истривание — то не може и да бжде, да се остави ал. *ж* въ чл. 5-й. Тѣй щото, азъ мисля, че ще бжде само една несъгледанность, гдѣто е оставена тукъ алинея *ж*.

Но независимо от това, г-да представители, както се спомена и от г-на Шивачова, в член 417-й от Наказателния Закон, който е внесен в Нар. Събрание и който наскоро ще се гледа, изрично и многосъдържателно обема всичките случаи, които се предвиждат в тоя законопроект за адвокатите, предвидено е кога и къде адвокатина може да бъде даден под съд. Там изрично се казва, че ако някой адвокат измъни на клиента си; ако злоупотреби с дѣлото му; ако го остави и прѣмине на другата страна; ако някой умишлено дѣйствува в вѣда на своя клиент и пр., той се наказва с затвор не по-малко от пет години. И при това, може още да се лиши от практикуване адвокатството. Очевидно е слѣдователно, че когато общият наказателен закон, слѣд като го наказва с пет години затвор, признава че *не трѣбва* без друго да се заличава; но казва, че *може* и това да стане. Значи, законодателя е предпологал, че истриването е много тежко наказание и може даже да не бъде наложено, когато е наказан някой и лѣжал пет години в затвор.

Тѣй щото, азъ мисля, при съществуването на 417-й чл. от Наказателния Закон, даже и да не бѣше измѣнен от комисията чл. 30-й от законопроекта, ние непременно трѣбваше да го измѣнимъ; защото, нѣкъ ще дойдемъ в голѣмо противорѣчие с едно общо начало, че това, което Окржж. Съдъ може да наложи в публично заседание със съдебни заседатели, не може Окр. Съдъ в распоредително заседание да го наложи. А пъкъ тежките наказания, до пет години затвор, трѣбва да се съдятъ със участието на съдебни заседатели. Очевидно е, г-да представители, до колко щеше да бъде несъобразно, ако оставяхме ние, щото адвокатския съвѣтъ, или Окр. Съдъ, в распоредително заседание, безъ съдебни заседатели, да истрива адвокатите от списъка имъ. То е едно право, прѣдоставено само на коронните съдии, заедно съ съдебни заседатели, за които даже М-вото на Правосъдието, тая година е внесло законопроектъ, да се увеличатъ от 3 на 6.

И тѣй, ако единъ адвокатъ бѣде даденъ подъ съдъ за злоупотребления, единичните съдии, които могатъ да го заличатъ отъ списъка, тѣ сж трима коронни съдии, заедно съ 6 души съдебни заседатели. Заради това, за да не паднемъ в противорѣчие и като имамъ прѣдъ видъ, че и 417-й чл. отъ Наказателния Законъ прѣдвижда това, за което се говори в чл. 30-й, — което пакъ е въ свързка съ алинея ж — азъ ще помоля г-да представители и г-на докладчика да се съгласятъ, че оставянето на ал. ж въ 5-й чл. е една несъгледанность, и, ако тя се приеме, освѣнъ че нѣма да има съгласие въ закона, но и ще противорѣчи на общите постановления на углавното съдопроизводство.

М-ръ Стоиловъ! Г-да Прѣдставители! Това измѣнение на комисията не ми е било съобщено, тѣй щото не ми е извѣстно, и слѣдователно, азъ стоя още на почвата на законопроекта. Проекта, г-да прѣдставители, излиза отъ едно начало общеприето, именно, че друго нѣщо е углавно наказание, друго е дисциплинарно наказание. Углавно наказание е това, което въ опредѣлени отъ закона случаи се налага, съгласно установените правила на процедурата. Независимо отъ това наказание, всѣко едно учреждение, всѣка една корпорация, може да има и дисциплинарно наказателно право върху своите подвѣдомствени, или върху членовете. На прави единъ чиновникъ едно дѣяние, за това той може да се накаже дисциплинарно, уволнява се отъ служба, или му се отнѣма

часть отъ платата, или му се прави мѣмрение, и въ сѣщото вѣрме се прѣдава на съдебната властъ, и тя рѣшава, на основание дисциплинарния или углавния законъ, какво наказание може да му се наложи. Въ тоя законопроектъ ние сме приели корпоративните органи — тѣла, т. е., евентуалните управления, като земледѣлческите каси, окръжните управителни съвѣти сами по-себѣ си, сѣ едно като общинските съвѣти. Признали сме, че всѣки адвокатъ трѣбва да бѣде записанъ въ единъ Окржж. Съдъ, а за бѣлѣжете, че и околните влизатъ тукъ, и щомъ въ единъ Окржж. Съдъ има 7 души адвокати, а нече съмнѣние, че и въ най-малкий Окржжъ ще има 7 адвокати, тѣ съставляватъ адвокатския съвѣтъ, избиратъ си прѣдседател и членове на тоя съвѣтъ, и той съди върху повѣдението на своите членове. Окр. Съдъ има дисциплинарна властъ само до когато се не учредятъ тия съвѣти, до когато се не направи за това правилникъ. Углавния законъ наказва само процесуално. Да прѣдположимъ за минута, че еди-кой е приетъ за адвокатъ. На чл. 417-й се указва; той прѣдвижда значи, най-малко 6 мѣсеца лѣгкъ тъмниченъ затворъ и 3 години, плусъ лишение отъ право да упражнява своето адвокатско звание. Ако би такъвъ. (Чете члена): Както виждате закона прѣдвижда разни случаи, както и ако единъ адвокатъ направи такова прѣстѣпление, което се прѣдвижда въ закона, като, ако прѣмине на другата страна, сговори се съ противника на клиента си и изневѣри своя клиентъ, своя довѣрителъ, такъвъ наказва се въ най-тежкий случай 5 години строгъ тъмниченъ затворъ, и се лишава отъ правото да адвокатствува. Отъ това право обаче може да го лиши съдъ, и лишението на тия права не е задължително или ограничено, както комисията е приела, може да се лишава за най-повече отъ 3 години. Значи, осжда се единъ адвокатъ за най-по-до, най-позорно прѣстѣпление за 5 години, и го лишава отъ право да адвокатствува за 3 години. Закона обаче му дава право слѣдъ 1 година да иска въстановление правата си. И тѣй, най-голѣмий вагабонтинъ, на тоя начинъ може слѣдъ година вѣрме отъ осжданието му да се яви, и да иска въстановление на правата си, да бѣде отъ ново записанъ. Ето за това е дадено правото на адвокатския съвѣтъ, той да рѣшава тия работи. Защото углавния законъ хваща само това, което може да е направено, хваща само прѣстѣпника, за който може да се докаже. Но знайно е, че има много по-вече прѣстѣпни случаи, има много по-вече прѣстѣпници, за които не може да се докаже. Така на пр., всѣки може да е чулъ и да прѣдполага, че еди-кой-си е прѣстѣпникъ, но не можешъ на право да рѣчешъ че е такъвъ, че не можешъ да го докажешъ, и той си ходи свободно. За това е съвѣта на адвокатите, тѣ като негови другари, да му кажатъ: ти г-не, не си подпадналъ подъ съдъ, но за това благодари Бога, че хората не сж съвършени и всевѣдѣщи, не могатъ да проникнатъ въ бѣздната на своите човѣчески сърдца, но ний те знаемъ, че ти си подлецъ, вчера веднѣжъ, 2 пѣти, 3 пѣти направи това, вече нѣмашъ право да си адвокатъ, върви другатъ гдѣто искашъ работи, но не дохождай тукъ. Ето защо е адвокатския съвѣтъ.

Углавния законъ хваща и наказва само доказани прѣстѣпници, а съвѣта на адвокатите ще бди, щото адвокатите да сж хора такива, които да отговарятъ на високите нравствени качества, които се искатъ отъ него.

Въ стария Римъ имаше углавна процедура, сѣщо имаше и углавни съдилища и други, които осждаха хората на най-тежките

наказания, но въ паралелъ на тѣхъ пакъ имаше членове, на които се повѣряваше да прислѣдватъ най-честнитѣ, най-почтеннитѣ, и даже уважаванитѣ Римляни; членове такива, които приличаха нѣщо на цензура, т. е., хора, които влизаха въ тайнитѣ на хората, въ къщитѣ имъ, и се простираха дори до тамъ, гдѣто даже съдии и прокурори неможяха да се вмѣшаватъ. Тѣ именно бдяха за нарушението отъ тѣхъ углавния законъ, който трѣбва да се съблюдава по-вече отъ тѣхъ, а адвокатурата трѣбва да бѣде образецъ по поведѣние. Така щото, едно осѣдено лице на позорно наказание, което е прѣтърпѣло една или три години наказание, и 8 год. лишение отъ права, да може слѣдъ 8 години да доде и каже да му се вѣстановятъ, да си добия правата, това не може току тъй да става. По тия причини, азъ поддържамъ алинеята така както си е въ проекта. А когато доде пункта да се съдятъ тия адвокати прѣдъ адвокатския съдъ, тогава ще поддържа, защото, намирамъ, че има доста гаранция за тия, които ще влезатъ въ съставътъ, и че тѣ сами ще си избиратъ лицата, своитѣ съдии. Ако направи дѣяние, ще бѣде веднажъ изличенъ отъ списъка врѣменно; ако направи второ злоупотребление, или позорно дѣяние, ще го излъчатъ втори пътъ и, ако слѣдъ това не се поправи, тогава ще пристѣпятъ къмъ окончателното му изличаване. Затова, както е ясно, че такива адвокати ще могатъ да подаватъ апелация и оплакване, има доста голѣма гаранция за тѣхъ, щото нѣма страхъ, за да се приеме по проекта.

Д. Тончевъ: Г-да прѣдставители! Когато напомнихъ членъ 417, искахъ само да посоча на г-да нар. прѣдставители, че лично азъ съмъ до толкова наклоненъ да се наказватъ адвокатитѣ, че прѣдпочитамъ именно да остане това, което е още по строго, отъ колкото се прѣдвижда въ законопроекта за адвокатитѣ. За да бѣдемъ дѣйствително въ положение да се убѣдимъ, понеже приехме — както каза и г-нъ М-ръ отъ точка зрѣние, че всички адвокати злоупотребители трѣбва да се наказватъ, то несъмнѣнно отъ друга страна трѣбва да видимъ, да не би, ако останатъ тия статии така както сѣ въ законопроекта за адвокатитѣ, да допустнемъ, щото дѣйствително да се узакони по-малко наказание. За да бѣдемъ ясни и точни, ще си позволя да приведа нѣколко членове отъ законопроекта, за да се види, че наказанието въ законопроекта, ако се приеме така, както е прѣдвидено, ще бѣде по-малко отъ това, което е прѣдвидено въ наказателния законъ. А това не е нѣшто желание, защото, то ще бѣде въ интересъ на самитѣ адвокати, то ще бѣде най-много въ полза на тѣхъ, на тия адвокати, които злоупотребляватъ своитѣ довѣрители, като продаватъ тѣхнитѣ интереси на противната страна. Така щото, не съмъ съгласенъ единъ адвокатъ да бѣде наказванъ само съ заличаване отъ списъка, когато злоупотребѣи довѣрието на своя довѣрителъ, когато продаде интереситѣ на своя клиентъ, за което трѣбва да се изиска много по-строга наказание, и да видимъ сега, дали е възможно да останатъ двѣ нѣща за единъ и същъ въпросъ безъ противорѣчие.

Споредъ 36-й чл. на законопроекта, кагато единъ повѣренникъ заслужа дисциплинарно наказание, той може да се прѣслѣдва било по жалбата на пострадавший, било по прокурорско усмотрѣние. Независимо отъ това, кой почва прислѣдванието, дохожда въпроса да се види, какъ ще се съдятъ. Съди ги или окр. съдъ въ распоредително засѣдание, или адвокатския съвѣтъ. И какво постановление ще издаде за най-голѣмия прѣстѣпникъ? Най-голѣмото на-

казание е изключване изъ списъка. Какви сѣ прѣстѣпленията по това, тѣ сѣ изброени въ чл. 23-й, а също и въ чл. 24-й.

23-й чл. не е нищо друго, освѣтъ първата алинея на членъ 417, а пакъ чл. 24-й отъ законопроекта не е друго, освѣтъ послѣдната алинея на същия чл. 417-й. Така щото, чл. 417-й отъ наказателния законникъ въ втората алинея прѣдвижда прѣстѣпления прѣдвидени въ чл. чл. 23 и 24 отъ законопроекта. Така, очевидно става отъ това, г-да прѣдставители, че за едно и също прѣстѣпление, ако се съди по тоя законопроектъ, ще бѣде наказанието най-много заличаване отъ списъка. Ако пакъ се съди по наказателния законъ, тогава наказанието ще бѣде не само изличаване отъ списъка и лишение отъ правото да адвокатствува, но още и за 5 години други изключва се. Кое е по справедливо, това което приемаме по наказателния законъ ли или по законопроекта? Но има и друго нѣщо. Както се вижда отъ законопроекта, било че осѣди адвокатския съвѣтъ, било съда, осѣдения има право и да апелира и да кассира. Значи, осѣдений, било дисциплинарно или по общия редъ, сѣ ще бѣде допуснатъ прѣдъ висшитѣ двѣ инстанции, прѣдъ апелационний и кассационний съдове. Но, ако ме съди съвѣта дисциплинарно, т. е., само съ истриване изъ списъка, то за едно и също прѣстѣпление, възъ основание на това, не може да ме съдятъ два пъти. Затова, за да не би да попаднемъ въ противорѣчие, тъй като прѣстѣпленията въ 23 и 24 членове сѣ тия, които се прѣдвиздатъ и въ чл. 417 отъ наказателния законъ, то нѣка да прѣдвидимъ тукъ по-голѣмо наказание. Азъ мисля, че комиссията се е ръководила отъ същитѣ съображения, както ще доде по-нататкъ да се види, че е унищожила 23 и 24 членове, като се ссилава пакъ на чл. 417-й. Затова, бихъ молилъ г-на М-ра, да приеме, че съображенията искажани отъ менъ, вървамъ и комиссията ще ги искаже, да се намѣрятъ за уважителни, именно защото, същитѣ прѣстѣпления, прѣдвидени отъ настоящия законъ, сѣ прѣдвидени и въ наказателния законъ, споредъ който се наказватъ по-строга, и именно за интереса на населението и адвокатитѣ, да приемемъ по голѣмо наказание.

М-ръ Стоиловъ: Азъ съмъ съгласенъ съ обясненията на г-на Тончева, съ една само разлика, че, пакъ повтарямъ да кажа, има недоразумение. Не казвамъ, че адвокатъ, който направи едно такова прѣстѣпление ще се наказва само дисциплинарно, но казвамъ, че освѣтъ углавното наказание, той подлѣжи, независимо отъ първото, още и на дисциплинарно наказание. Чл. 28 отъ законопроекта е много ясно изказанъ, той казва: (Чете го). Дисциплинарно наказание, както казахъ, както и всѣкадъ то върви паралелно съ углавното наказание, той ще отговаря по углавния съдъ, щомъ има улики, които съставляватъ елементъ на прѣстѣпление, щомъ може да се докаже, че е билъ направилъ прѣстѣпление. И той ще отговаря, независимо отъ рѣшението на углавния съдъ, още и отъ това на съвѣта на адвокатитѣ, и той — съвѣта, като най-силно наказание, може врѣменно, или въ дадения случай, и окончателно да го истриятъ отъ списъка. Така щото, именно както е прѣдвидено въ закона, не се изключва углавното наказание, но заедно съ него въ паралелъ върви и дисциплинарното наказание. Безъ това дисциплинарно наказание, безъ тоя високъ нравственъ цензъ, не можемъ да подигнемъ уровнятъ на адвокатитѣ. Прѣвилегитѣ и правата, които закона имъ дава, безъ това не могатъ да се опрѣдѣлхъ.

Ив. Стойновъ: Господа прѣдставители! Тукъ въпросътъ се касае за буквата *ж* на чл. 5. Буквата *ж* единъ отъ господа прѣдставителитѣ, като говори, каза да си остане (тропанье) въ закона, а други отъ г-да прѣдставителитѣ, въ своитѣ рѣчи, изказаха мнѣние да се истрие.

Азъ мисля, г-да прѣдставители, че буквата *ж* е най-голѣмий натикъ върху единъ адвокатъ, най-голѣмото наказание, което може да се прѣдвиди, върху който и да е той, което е сѣ едно да му отнемешъ занаята или хлѣба. Отъ друга страна, споредъ чл. 28-й отъ тоя законъ, се прѣдвижда (тропанье) и дисциплинарно и уголовно наказание. Азъ мисля, че не може да бѣде въ гармония съ другитѣ закони тоя членъ, защото, не може да съществува и дисциплинарно и углавно наказание. Ако бѣде първото — дисциплинарното наказание, то трѣбва тогава да бѣде несравнено по-малко отъ колкото заслужа углавната отговорност. Споредъ 29-й членъ, който налага дисциплинарно наказание, тамъ се прѣдвижда окръжния съдъ да има адвокатски съвѣтъ, споредъ чл. 37-й отъ същия законъ.

Азъ мисля, че тукъ въ 30-й членъ, гдѣто се казва, че подлѣжи на дисциплинарно наказание, трѣбва да се ограничи окръжния съдъ само съ това, той да налага дисциплинарно наказание, толкова по-малко, защото то е до най-великото углавно наказание. Само тогава ще бѣде на мѣстото си буквата *ж* отъ чл. 5-й

Въ всичкитѣ закони, законодателствата както и М-ра опрѣдѣлятъ, че дисциплинарното наказание е за едно малко прѣстѣпление, а за голѣми прѣстѣпления се опрѣдѣля углавно наказание.

Отъ друга страна, за примѣръ ще прѣдстави г-да военнитѣ. Въ тѣхъ, за да се отчисли, прѣдпочтително е единъ офицеръ да излежи 6 мѣсеци затворъ, отъ колкото да се лиши отъ служба. Виждате, г-да съдии, (смѣхъ), г-да прѣдставители, като се касае тукъ да защитимъ правата въобще на единъ свободенъ занаятъ, и ще се съгласите, мисля, че не могатъ да бѣдѣтъ двѣ наказания. Затова, при буквата *ж*, ако остане да се прѣдвиди, че адвоката се лишава за всѣки пѣтъ, това е едно най-тѣжко наказание, и по углавния редъ то е най-голѣмо. Затова, трѣбва да се прѣдвиди това въ обратна смисълъ, и, ако се съгласите да си остане тая алинея, да се остави буквата *ж*, но съ добавление, като се прибави, влиза въ законна сила. И, като мисля, че въпросътъ е исчерпанъ, прѣдлагамъ да се прѣкратятъ дебатитѣ.

Докл. Свѣщаровъ: Г-да прѣдставители! Азъ като приехъ прѣдложението на г-на Шивачева, водихъ се отъ тия съображения, че въ чл. 30-й се прѣдвижда дѣйствително дисциплинарно наказание за всѣки адвокатъ, който го заслужа, споредъ вината му. Именно въ тая алинея, въ старата ѣ редакция пакъ съществува още и това: зачеркнувание отъ списъка. Но понеже това тамъ се измѣни, като се заличи, и се замѣни съ едно дисциплинарно наказание отъ 20—200 лева глоба, и то прѣдъ видъ на това, че зачеркнуванието отъ списъка на адвокатитѣ, не е дисциплинарно наказание, споредъ духа на сегашния приетъ наказателенъ законъ, който ще се глѣда отъ камарата, но то трѣбва да се счита една отъ допълнителнитѣ уголовни наказания, понеже заличаванието отъ списъка на единъ адвокатъ е наказание, което лишава адвоката отъ правото да адвокатствува. Значи, лишава се отъ правото на занаятието ся, което въ чл. 30-й се прѣдвижда като допълнително углавно наказание, а не дисциплинарно.

Прѣдъ видъ на това комиссията е изоставила думата «заличава», като я е замѣнила съ глоба отъ 20—200 лева. Затова само по себѣ си идеше, че тая алинея е погрѣшена, и съ това въ същото време пакъ се постига цѣльта, която г-нъ М-ръ гони да има по-голѣмъ надзоръ, именно адвокатитѣ да подлѣжатъ и на дисциплинарно наказание. Само че комиссията направи това измѣнение, вмѣсто да бѣде «заличаватъ», което, споредъ свое мнѣние, по свои съображения, когато доде да се глѣда членътъ, ще кажа, да ли комиссията е имала право или не, но комиссията като разглѣда и двата закона, и наказателния законъ, видѣ, че същото наказание има и въ двата закона, че се прѣдвижда и въ наказателния законъ, като допълнение.

Затова моля да се приеме членътъ както е изработенъ отъ комиссията, съ забѣлжката, която приемамъ отъ г-на Шивачева по буквата *ж*.

М-ръ Стойловъ: За да избѣгнемъ излишни прѣспирни, г-да прѣдставители, тъй като тия прѣспирни се отнасятъ къмъ чл. 30-й отъ закона, прѣдлагамъ да се приеме тукъ слѣдующата редакция за буква *ж*: «тия, които се истриятъ отъ списъцитѣ на повѣренници», безъ да се казва врѣменно или за винаги.

Така щото, подъ думитѣ «дисциплинарно наказание» да се разбира «истривание»; и когато доде да се разисква оня членъ 36-й тогава ще говоримъ и ще видимъ какво да приемемъ.

Прѣдсѣд.: Има прѣдложение отъ г-на Стойнова за прѣкращение на дебатитѣ. Ще се гласува. Който не приема това прѣдложение, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Ще се гласува чл. 5 заедно съ алинеитѣ: *а, б, в, г, д и е*, тъй както сѣ въ законопроекта, исключая — разумѣва се — *ж*, която се замѣтя съ *е*, която става *е*, та ако се неприеме, тогава ще се гласува това, което е изработила комиссията.

Който не приема чл. 5-й (Гласове: Не е той; не се разбира).

Докл. Свещаровъ: Азъ се съгласявамъ съ г-на М-ра.

Прѣдсѣд.: Тогава ще се гласува така както е въ проекта, съ измѣнение или изоставяние само въ буква *е*, крайнитѣ думи «врѣменно или за винаги». (Гласове: На буква *ж*). На алинея *е*, става че алинея *г*, на чл. 5-й отъ тоя законопроектъ се изостави.

Който не приема чл. 5-й съ алинеитѣ, съ изоставяние думитѣ въ буква *е* «врѣменно или за винаги», така както прѣдлага г-нъ М-ра, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Докл. Свещаровъ: (Чете): въ 6-й чл.

Тоя членъ става 7-й, а по-напрѣдъ има другъ новъ членъ, който е 6-й членъ. (Чете):

«Сжда приема за повѣренници само лица, които му прѣдставятъ свидѣтелства за право адвокатствование отъ М-вото на Правосъдието».

На тая нова редакция е съгласенъ и г-нъ М-ра (Гласове да се гласува).

Прѣдсѣд.: Ще се гласува чл. 6-й тъй

Хр. Векиловъ: Г-да прѣдставители! Азъ бихъ желалъ по-напрѣдъ г-нъ М-ра да обясни, това свидѣтелство, на основание какво свидѣтелство ще го издава; на основание нѣкое друго ли свидѣтелство, което е ималъ по-напрѣдъ, или на това, че издържалъ испитъ.

Ако е на основание послѣдното, ако приемете именно това, тогава трѣбва да видимъ 5-й членъ, да видимъ това, което при-

ехме, че управителъ, който е билъ адвокатъ, безъ испитъ, също има право и сега да бъде адвокатъ, и значи, че за тѣхъ трѣбва да се дава свидѣтелство, на основание вѣхтото свидѣтелство, което иматъ. Или, и тѣ да ли сж адвокати и сега, съгласно 98-й членъ отъ Врѣмен. Сѣдебни Правила.

Н. Станевъ: Г-да! Въ членъ 6-й е казано: (Чете):

Ст. 6. Адвокатитѣ се приписватъ къмъ едно отъ окръжнитѣ сѣдилища въ Княжеството и си избиратъ за мѣстожителство една опрѣделена мѣстность изъ окръга на окръжния сѣдъ, къмъ който сж приписани.

Азъ моля, г-на М-ра, да разясни какъ разбира тоя членъ, може ли единъ адвокатъ, който е записанъ (Прѣдсѣдателъ: Сега се разисква чл. 6-й) (Станевъ: Съда).

Прѣдсѣд.: Понеже никой не иска да говори по чл. 6, ще се гласува.

Хр. Векиловъ: Да ми обясни г-нъ докладчикъ, което искахъ отъ него.

Докл. Свещаровъ: Лицата, които ще се ползватъ по право като адвокати, трѣбва да се отнасятъ до М-ра на Правосѣдието, че притѣжаватъ това право, което прѣдвижда тоя законъ. Ако сж свършили висши учебни завѣдения, трѣбва да прѣдставятъ дипломитѣ си и ще имъ се издаватъ отъ М-вото на Правосѣдието свидѣтелства. Закона е ясенъ и не трѣбва да се говори по-вече. Сегашнитѣ адвокати спорѣдъ забѣлѣжката на чл. 4 отъ тоя законъ, се вижда, че трѣбва да издържатъ испитъ и послѣ ще имъ се дадатъ свидѣтелства, ще ги прѣдставятъ на М-рството на Правосѣдието и послѣдното ще имъ издаде свои свидѣтелства, ще ги прѣдставятъ прѣдъ сѣдилищата и свършена работа.

Хр. Векиловъ: Ние, г-да, неможахме да се разберемъ съ г-на докладчика. Азъ питамъ за адвокатитѣ, които приехме въ първия членъ. Отъ тамъ се разбира, че нѣма тѣ да държатъ испитъ прѣдъ комисията. Сега, за да се снабдятъ съ свидѣтелства отъ М-рството на Правосѣдието, какъ трѣбва да се отнасятъ къмъ М-ра на Правосѣдието да имъ издава такива свидѣтелства. Трѣбва ли на основание на чл. 98 отъ Вр. Сѣдеб. Правила да прѣдставятъ свидѣтелства и на основание на него членъ ще имъ се издаватъ други свидѣтелства или само на основание на тоя членъ? Това да се обясни. Ако свидѣтелството го притѣжава съгласно 98-й чл. отъ Вр. Сѣдеб. Правила и е прѣдставителъ, съмъ доволенъ и да не се толкува по-нататѣкъ.

Докл. Свещаровъ: Комисията доста разисква и за това именно отмѣнила много членове, като видѣ много формалности. За тия лица, които се приематъ за адвокати чл. 4-й ясно казва какво се иска отъ тѣхъ. Отъ такъвъ се иска да е народенъ прѣдставителъ. За да е билъ народенъ прѣдставителъ, съ какво ще докаже. Трѣбва да вземе свидѣтелство отъ прѣдсѣдателя или канцелярията на Нар. Събрание. За това не се приеха думитѣ «да сж били избрани», защото може да има нѣкои избрани и кассирани. Послѣ се иска да е билъ адвокатъ. За да бъде адвокатъ при кой да е сѣдъ, трѣбва да се отнесе до прѣдсѣдателя на сѣда, да каже, че до послѣдния день е билъ адвокатъ и като приключи свидѣтелство за това, ще му се издаде друго такова отъ М-рството на Правосѣдието. Съображенията на комисията сж тия.

Дамянъ Цековъ: Дѣйствително трѣбваше да се обясни новия членъ 6-й. Въ ценза, който е поставенъ за адвокатитѣ е казано, че адвокати могатъ да бъдатъ хора, които били Мини-

стри, които свършили юридическо образование, които имали адвокатска практика и народнитѣ прѣдставители. Сега тия, които били Министри трѣбва да доказватъ за това, така също които свършили юридическо образование и нар. прѣдставители, за да взематъ свидѣтелства за право на адвокатствование, съ какво ще удостовѣрятъ? Но понеже г-нъ докладчикъ напослѣднѣ обясни какъ се ръководила комисията при разглеждането на тоя членъ, че нар. прѣдставители трѣбва да иматъ удостовѣрение отъ Нар. Събрание, че сж били дѣйствително нар. прѣдставители, или ако нѣматъ възможность да направятъ това, може да прѣдставятъ дневницитѣ, отъ които може да се види, че сж били прѣдставители и мисля подиръ даденитѣ отъ г-на докладчика на комисията разяснения, че не остава какво да се говори, прѣдлагамъ да се прѣкратятъ дебатитѣ.

Прѣдсѣд.: Има прѣдложение отъ г-на Д. Цекова за прѣкращение дебатитѣ. Който не приема да се прекратятъ дебатитѣ, да си вдигне ръката. (Никой не вдига). Дебатитѣ се прекращаватъ.

Ще се гласува чл. 6 какго се прочете отъ г-на докладчика.

Докл. Свещаровъ: Една погрѣшка се е вмѣняла мисля. Г-нъ М-ръ щѣлъ да направи погрѣшка спорѣдъ проекта. (Гласове: По високо). Спорѣдъ както забѣлѣжихъ нѣкои отъ формалноститѣ за издаване свидѣтелства сж въ по-долния членъ. Г-да

М-ръ Стоиловъ: Г-да! При всичко, че въпросъ за прѣкращение дебатитѣ се прѣдложи и рѣши, моля вашето търпѣние да дамъ нѣкои разяснения.

Проекта, както се прѣдложи на Нар. Събрание, бѣ; да ли не сж въ правото сѣдилищата да издаватъ свидѣтелства на адвокатитѣ. Значи, прѣдоставя право на всеко сѣдилище, щомъ се яви нѣкое лице и каже, че съмъ адвокатъ да прѣдстави на сѣдѣтъ всичкитѣ доказателства.

Да положимъ, че е лице, което подпада подъ категорията на привилегированитѣ, — народенъ прѣдставителъ, — трѣбва да прѣдстави доказателства, че е билъ адвокатъ, а второ, трѣбва да прѣдстави удостовѣрение отъ канцелярията на Нар. Събрание, че той е билъ избранъ и приетъ за народенъ прѣдставителъ. На основание на тия свидѣтелства и другитѣ негативни свидѣтелства, окр. сѣдъ издава свидѣтелство, че има право да бъде адвокатъ и тогава се съобщава за това на М-вото на Правосѣдието, а това послѣдното отъ своя страна обявява въ «Държ. Вѣстникъ», че еди-кое лице е припознато и е записано като адвокатъ при еди-кое окръжно сѣдилище.

За лице, което подлѣжи на испитъ, бѣше прието или е прието въ проекта още и слѣдующето начало: то ще положи испитъ и отъ М-вото на Правосѣдието ще получи диплома, че е издържалъ испитъ като адвокатъ; ще прѣдстави тая диплома съ сжщитѣ документи и окр. сѣдилище рѣшава тогава има ли право да е адвокатъ или не.

Това рѣшение на окр. сѣдъ, както и всички други рѣшения подлѣжатъ на обжалване и може да се обтѣква, както отъ прокурора, тъй и отъ лицето, на което се отказва да бъде адвокатъ. Комисията намѣри за удобно да промѣни процедурата и да остави на М-вото на Правосѣдието да издава свидѣтелства на основание на тоя законъ. Върху това прѣдложение не възразихъ и не считамъ за важно да настоявамъ на моя първообразенъ проектъ, при всичко, че считамъ, че ще е по-голяма гаранцията, ако се остави

на сждилищата да правятъ това нѣщо. Нека, който иска да стане адвокатъ, да се прѣдстави прѣдъ сждилището и послѣдното да се произнесе отговаря ли съ условията на закона или не, защото сждилищата ще приспособяватъ закона. За това Нар. Събрание, ако намира по справедливо и практически да приеме прѣдложението на проекта, ще бѣда доволенъ отъ това нѣщо. Не съмъ противенъ, ако се приеме и прѣдложението на комисията. Не настоявахъ на мнѣнието си, защото въпросъ не е важенъ, а е само за формалностъ.

Прѣдсѣд.: Да формулира прѣдложението си г-нъ М-ръ.

М-ръ Стоиловъ: Прѣдложението на М-вото е: приложението въ чл. чл. 7, 8 и 9 на проекта . . .

Прѣдсѣд.: Ви говорихте г-нъ М-ръ отъ коя страна да се издаватъ свидѣтелствата: отъ М-вото на Правосъдието или отъ сждилищата. Комисията приема тия свидѣтелства да се издаватъ отъ окр. сждилища, а Ви отъ М-вото на Правосъдието и намирате за по-добъръ да се издаватъ спорѣдъ проекта.

М-ръ Стоиловъ: Да, по проекта.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува.

Докладчикъ: Искамъ думата.

Прѣдсѣд.: Имате думата.

Докладчикъ: Дѣйствително и комисията, ако и да направи такива съкращения на тия членове, които е измѣнила, това направи прѣдъ видъ на това да се не изискватъ такива формалности: едно да се иска свидѣтелство отъ испитателна комисия, което да се прѣдстави на М-ра, послѣ на сждилището, а намѣри за по-добъръ да се взема отъ М-вото свидѣтелство и послѣ да се прѣдстави въ сждилището. Нѣ понеже това нѣма никакво значение, а е за по-голяма формалностъ, то комисията приема прѣдложението на г-на Министра.

Прѣдсѣдателъ: Ще се гласува чл. 6-й, както го прочете г-нъ докладчикъ. (Гласове: Не го чете). Г-да прѣдставители! Чл. 6-й се чете най-напрѣдъ и се каза, че тоя членъ е обърнатъ отъ комисията на чл. 7, а на мѣсто чл. 6-й е тоя, за който се дебатира сега.

Докладчикъ: (Чете чл. 6-й. — Виждъ по-горѣ).

Н. Станевъ: Г-да прѣдставители! Както и по-напрѣдъ казахъ въ чл. 6-й се предвижда всѣки адвокатъ да се записва въ едно отъ окр. сждилища.

Понеже въ тоя членъ . . . (Прекъсватъ го).

Прѣдсѣд.: Давамъ на 5 минути отпущка.

(Слѣдъ отпущкъ).

Прѣдсѣд.: Засѣданието се продължава. Г-нъ Н. Станевъ има думата.

Н. Станевъ: Азъ забѣлжвамъ, г-да, че спорѣдъ чл. 6-й адвокатитѣ се приписватъ къмъ единъ окр. сждъ въ княжеството и си избиратъ за мѣстожителство една опрѣдѣлена мѣстностъ, изъ окръга на окръж. сждъ, къмъ който сж приписани». Казахъ и по-напрѣдъ, че понеже въ тоя членъ не е изрично указано, — при всичко, че въ притурката или въ приложението на чл. 14 й за възнаграждение на адвокатитѣ се прѣдвижда възнаграждение и за слѣдующитѣ инстанции; нѣ моля г-на М-ра на Правосъдието да обясни: може ли единъ адвокатъ, който наелъ дѣло за въ първата инстанция да защитава и въ слѣдующитѣ до свършенното му окончание, т. е. не само което е наелъ, нѣ и други да може да защитава въ други окр. сждилища.

М-ръ Стоиловъ: Тоя въпросъ, г-да, си отговаря самъ по себѣ си. Закона казва, че се числятъ къмъ единъ окр. сждъ. То е едно просто распорѣждане за редъ, а това имъ дава правото щомъ се приготвятъ за адвокати и се запишатъ при единъ окр. сждъ не само да защитава захванатитѣ дѣла въ окр. сждъ или миров. сждия, нѣ могатъ да защитаватъ въ всичкитѣ сждилища на княжеството и въ всички инстанции, каквито и да сж дѣла.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува чл. 6-й, както е въ проекта. Който го не приема да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Значи, приема се.

Докладчикъ: Чете чл. 7-й.

«Ст. 7. Всѣки който желае да постъпи въ числото на адвокатитѣ длъженъ е да подаде за това прошение въ съответственный окръженъ сждъ съ приложение потрѣбнитѣ документи, които удостоверяватъ, че просителя притежава, както положителнитѣ качества, които закона изисква за званието адвокатъ, така и отрицателнитѣ (ст. 4 и 5 отъ настоящия законъ)».

Тоя членъ комисията го прие безъ измѣнение и моля Нар. Събрание да го приеме.

П. Зографски: Г-да прѣдставители! Азъ тукъ искамъ да обърна вниманието Ви на едно нѣщо, и, ако е възможно сега да се разясни, да не би да стане нужда относно да се тълкува закона и пр. Както Ви е извѣстно до сега, за да бѣде нѣкой адвокатъ, прѣди всичко, трѣба да има отъ общината едно свидѣтелство, тъй да се каже, за неговата правоспособностъ, или по-добъръ да кажа, за неговата честностъ. Да ли единъ адвокатъ, или който иска да стане адвокатъ, който ще се оправи къмъ сжда да иска да стане адвокатъ, съгласно своитѣ документи, които притѣжава за адвокатъ, да ли ще е нужно да прѣдстави свидѣтелство отъ общината, въ която живѣе да докаже, че е дѣйствително честенъ гражданинъ; защото може да се случи такова нѣщо, щото човѣкъ, който е безирравственъ и когото знае общината добъръ, като знае, че го познаватъ добъръ тамъ, на основание на тоя законъ ще промени мѣстожителството, ще стане отъ Пловдивъ, ще отидѣ въ Търново, ще сѣди 2-3 мѣсеци не го знаятъ какъвъ е и дѣйствително притѣжава такива документи, нѣ е безирравственъ човѣкъ, а на това нѣщо не ще знае нито сждѣтъ, нито М-вото, нито комисията, която ще го испитва.

За това мисля въ сжщото врѣме да прѣдставятъ и по едно свидѣтелство отъ общината за тѣхното нравственно поведение или поне тъй да се разбира, че при другитѣ свидѣтелства трѣбва и подобно; защото тукъ изрично се казва, какви документи да прѣдставятъ, т. е. трѣбва да прѣдставятъ исклучително тия, които се изискватъ отъ закона за адвокатитѣ, — а тѣ се знаятъ. Въ тия нѣща, които се изискватъ отъ закона за адвокатитѣ не влиза това свидѣтелство.

Докладчикъ: Комисията се задоволи съ обясненията, които се намиратъ въ тоя членъ, който казва, че документи, които се прѣдставятъ се прѣдвидени въ чл. чл. 4 и 5 отъ сжщия законъ. И 4 и 5 членъ, което прѣдвиждатъ това излиза. Ако вземемъ да изброяваме едно по едно документитѣ, е излишно; за това мисля, че нѣма нужда да се говори и моля Нар. Събрание да приеме тоя членъ.

Дако Ангеловъ: Отказвамъ се.

Хр. Векиловъ: Азъ, г-да, не искамъ да помогна на г-на докладчика въ това отношение, защото, може би да не е саникасалъ г-нъ прѣдговорившия, че въ 4 и 5 членъ нѣма такова нѣщо. Нѣма да отговарямъ на г-на Зографски, защото въ самия членъ 98

отъ Врем. Сжд. Правила се казва, че подобно лице се снабдява съ свидетелство отъ общината. Заради това въ отговоръ на г-на Зографски ще кажа, че нѣма мѣсто гдѣто повдига въпросъ. Свидѣтелството е прѣдвидено въ 98-й членъ отъ Врем. Сжд. Правила, на основание на което се издава друго свидетелство отъ сжда.

Н. Шивачовъ: Това, което казва, че лице, което желае да стане адвокатъ, наедно съ документи, които да удостовѣряватъ, че лицето притѣжава качествата, които се прѣдвиждатъ въ чл. 4 или да има дипломъ, или да е свършило учебно завѣденіе на правото, или билъ бивши М-ръ, или най-сетнѣ да има свидетелства, че е билъ адвокатъ, а пакъ знаемъ, кой свърши юридически науки, нѣ на такива хора безплатно, не че не имъ даватъ дипломъ, нѣ даже ги испѣждатъ отъ училището. Който получи дипломъ, трѣбва да има въ отпѣтките, че се училъ добръ, че има добро поведение, а пакъ, който не е училъ нѣма дипломъ. Тия, които сж били Министри и за които г-нъ Зографски мисли, че не притежаватъ изискуемитѣ се отъ отъ закона качества, за това даже не може да се говори, тъй като, който и да билъ М-ръ и отъ който и да е партия, той си има. Тия, които били сждии, прокурори и проч., трѣбва да приемемъ за тѣхъ, че веднажъ страната или правителството търпи да бждатъ сждии 4-5 години, полага се, че трѣбва да иматъ добро поведение, иначе спорѣдъ чл. 105 отъ сждопроизводството, трѣбва да сж били исклучени. Що се касае до сегашнитѣ адвокати и прѣдставители, тѣ притѣжаватъ свидетелства за правоспособностъ, издадени отъ общинитѣ, съгласно чл. 98 отъ Вр. Сжд. Правила, гдѣто е казано. (Чете):

Чл. 98. На длѣжностъ по сждебното вѣдомство могатъ да бждатъ назначени само български подданници, които владѣятъ българскиятъ языкъ. Иностранци могатъ да се назначаватъ само съ одобрѣніето на Нар. Събрание.

Защото общината нѣма да даде на безплатно лице свидетелство, че е правоспособно. Независимо отъ това чл. 5-й прѣдвижда кои лица не могатъ да бждатъ адвокати и за това нѣма нужда да се повтара тукъ. Г-нъ Зографски трѣбва да знае много добръ, че 4-й пунктъ отъ чл. 34-й отъ Огоманскиятъ Наказателенъ Законъ прѣдвижда, че независимо отъ наказанието, което може да наложи сжда било 10, 15 или 20 год. затворъ въ окови, полага се още, че се лишава отъ гражданскитѣ и политически права. Щомъ нѣма тия права не може да бжде адвокатъ. Има другъ пунктъ относително исклученитѣ чрѣзъ сждъ отъ общественна или държавна служба и тѣзи, които се намиратъ подъ слѣдствие и които сж истрити отъ листа на повѣреннитѣ. Нѣ щомъ прѣдстази нѣкой, че притѣжава изискуемитѣ се качества, на основание пунктъ 4-й, естествено е, че той ги притѣжава и трѣбва да се приеме като адвокатъ. На това основание, съмъ съгласенъ съ мнѣніето на комисията, щото чл. 7-й отъ законопроекта, както е напечатанъ да се приеме безъ измѣнение. Ми се струва, че чл. 14-й отъ Вхтр. Правилъ, тъй като вече вѣрмето е късно, може да го приспособа сега.

Прѣдсѣд.: Прѣдлага се прѣкращение на дебатитѣ. Който не приема да се прѣкратятъ дебатитѣ, да си вдигне ржката (Никой не вдига). Приема се прѣкращението на дебатитѣ. Ще се гласува чл. 7-й тъй както е въ проекта. Който го не приема да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Докл. Свѣщаровъ: (Чете):

Ст. 8. Като разглѣда въ едно общо распоредително заседание означенитѣ въ горнитѣ членове документи и като вземе въ съобра-

жение всички свѣденія, които признае за потрѣбно да събере, Окр. Сждъ постановява съ мотивирано опрѣдѣление, или че сж разглѣда на просителя да бжде повѣренникъ или че му се недозволява.

Комисията е приела чл. 8 безъ измѣнение и моли Нар. Събрание да го приеме изцѣло.

Д. Ц. Вълчевъ: Г-да прѣдставители! Въ чл. 8 е казано, че лицето, което иска да стане адвокатъ, освѣнъ като прѣдстави изискуемитѣ се удостовѣрения или документи, прѣдвидени въ горнитѣ членове, казва се още, че прѣдоставя на сжда да вземе въ съображение и тия свѣденія които той — сжда — признае за нужно да събере. Азъ не мога да си обясна, защо при разискварнето на въпроса, който ще има сжда за приеманіето или отхвърляніето на единъ адвокатинъ, да се изисква, освѣнъ прѣдставени документи прѣдвидени въ чл. 4, 5 и 7 още и разни свѣденія, които сжда намѣри за нужно да събере. Мисля закона трѣбва да бжде ясенъ и точенъ, за да не туряме сждилищата въ затруднение. Както знаемъ на сждилищата е забранено събираніето справки, които сами интересующитѣ трѣбва да прѣдставятъ. Щомъ лицето, което желае да бжде адвокатъ прѣдстави тия документи, които сж нужни, разбира се, трѣбва да му се даде право да адвокатствува. Ако се приеме, щото сжда да събира свѣденія които намѣри за нужно, то той — сжда — може на основание на нѣкои неоснователни причини да откаже, или да тури въ мотивираното си опрѣделение, защо отказва като се сеишава на чл. 8 въпрѣки чл. 4, 5 и 7. Като считамъ излишна тая добавка щото сжда да събира свѣденія и справки, моля, както г-на докладчика, така и г-нъ М-ръ на Правосъдїето да се съгласи щото сжда да се основава само на доказателствата, които се прѣдвидени въ чл. 4 и 5, а да нѣма право да събира справки, защото съ туй още повече става неопрѣдѣленъ настоящия законъ.

Н. Станевъ: Г-да прѣдставители! Като се присѣдинявамъ къмъ исказаното мнѣние отъ г-на Цекова, че въ закона, който се изработва сега за адвокатитѣ, прѣдвидено е щото всѣко лице правоспособно, което ще иска да стане адвокатинъ да прѣдстави всичкитѣ документи, които се изискватъ отъ тоя законъ, прѣдоставя се още право та окржния сждъ, по лични свои съображения, да отиде и търси подобни доказателства или улики, които могатъ да послужатъ, за да не се приеме адвокатина. Това ще бжде едно право дадено на окржния сждъ да практикува тоя законъ, който разискваме сега, както иска. Законодателя е прѣдвидѣлъ всичкитѣ условия, които се изискватъ, за да бжде нѣкой адвокатъ. Може би по лични съображения нѣкой отъ сждиитѣ, които влияятъ надъ другаритѣ си да кажатъ, че по съображения — понеже не се изисква никакъвъ контролъ на свѣденїята — на свѣденїята, които окржния сждъ има, съ мотивирано опрѣдѣление казва, че еди-кой не може да се приеме за адвокатъ. Като имамъ прѣдъ видъ, че често се случва това, а още повече съ тоя законъ, съ който се даватъ по широки права на сждиитѣ, прѣдлагамъ на почитаем. Събрание да измѣни тоя членъ така: «Чл. 8. Като разглѣда въ едно общо распоредително събрание означенитѣ въ горнитѣ членове документи и като вземе въ съображение прѣдставенитѣ документи, окр. сждъ постановява съ мотивирано опрѣдѣление» и т. н. Думитѣ: «Всичкитѣ свѣденїя, които признае за потрѣбно да събере» да се изхвърлятъ, а да се прѣдвидятъ само «прѣдставенитѣ документи». Моля г-нъ М-ръ на Правосъдїето да се съгласи съ нашето мнѣние, защото съ това не се унищожава тоя членъ и онова което иска законодателя ще бжде постигнато. Напротивъ ще се даде, освѣнъ

това, което дава самия членъ, ще се даде още и произволно право на съдиитѣ да лишаватъ отъ правото за адвокатствувание и лица, които иматъ право да адвокатствуватъ.

Докл. Д. Свѣщаровъ: Г-да Цековъ и Станевъ напраздно се опасяватъ отъ думата, «свѣдения», въ чл. 8 като, че съ това се дава право съдиитѣ да събиратъ свѣдения въ тѣхна връда въ прѣки чл. 4 и 5, които задължаватъ тия съдии да искатъ само нуждитѣ документи. Азъ разбирамъ, пакъ и комиссията така е разбирала, че тия свѣдения незначатъ, че по незнамъ какви свѣдения съда може да направи опрѣдѣление, че еди-кое си лице може да се приеме или не за адвокатъ; но тия свѣдения сж върху документитѣ, които ще прѣдстави кандидата за адвокатъ. Когато на съдилището се прѣдставятъ тия документи изискуеми споредъ чл. 4 и 5 на настоящия законъ и дойде до свѣдение на съдилището, или чрезъ полицейскитѣ власти, или чрезъ заинтересувани лица, че единъ документъ е лъжливъ, съдилището нали трѣбва да се спрѣ единъ — два дена, до гдѣто събере нуждитѣ свѣдения. Така разбирамъ тия свѣдения.

Не се казва въ члена, че на основание на тия свѣдения приематъ се лица за адвокати или помощници, но просто се казва, като прѣгледъ всичкитѣ документи и като вземе въ съображение всичкитѣ свѣдения, може, ако има нужда да събере и други, които може би обезсилватъ доказателствата, които е прѣдставилъ кандидата за адвокатъ.

Комиссията така е разбирала и азъ така разбирамъ чл. 8 и моля Нар. Събрание да го приеме така.

Д. Кѳцевъ: Г-да прѣдставители! Азъ станахъ да каже нѣколко думи въ отговоръ на почит. Врачен. прѣдставителъ Станевъ, който даде нѣколко съждения върху чл. 8 отъ законопроекта. Той говори много дълго, но не каза нищо особено за самия членъ. Да му се отговаря сжщо на дълго едва ли има нужда. Самия членъ доста е ясенъ и това, което се докладва е достатъченъ отговоръ за г-на Станева. Като мисля, че въпросътъ е исчерпанъ, прѣдлагамъ да се прѣиратятъ дебатитѣ.

Прѣдсѣд.: Има прѣдложение да се прѣиратятъ дебатитѣ. Които сж противъ да дигнатъ рѣка. (Приема се). Ще се гласува чл. 8, както е въ проекта. Които го не приематъ да дигнатъ рѣка. (Приема се).

Докладчикъ! (Чете):

Ст. 9. Това постановление на окр. сжгъ може да бжде опротестирано отъ съотвѣтственный прокуроръ въ случай на неправилно приемане просителя за повѣренникъ или обтжжено отъ просителя въ случай на неправилно отказване въ двѣ неделенъ срокъ отъ денътъ на съобщението му прѣдъ съотвѣтственный Апелативенъ Съдъ. Постановлението на този послѣдния въ качественото му на втора инстанция по този прѣдмѣтъ сж окончателни и не подлежатъ на обжалване.

Прѣдсѣдатель: Д. Тончевъ.

Секретари: {
Зах. Градинаровъ.
Ив. Златаревъ.
Геор. Пѣневъ.
Антонъ Байчовъ.
Ив. Халачовъ.

Комиссията приема този членъ безъ измѣнени и моли Нар. Събрание да го приеме.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Които не приематъ чл. 9 да дигнатъ рѣка. (Приема се).

Докладчикъ: (Чете):

Ст. 10. Желаящия да бжде адвокатъ, слѣдъ като бжде приетъ окончателно отъ съдѣтъ въ това звание, въ общо събрание на съдѣтъ привежда се подъ клѣтва, споредъ приложения къмъ тѣзи ст. форма и веднага послѣ това се вписва въ списѣка на повѣренникитѣ, състоящи при този съдъ, за което се и надписва надъ издаденото му отъ съдѣтъ свидѣтелство. Освѣтъ това съдѣтъ публикува за въ числото на повѣренникитѣ за приемванieto мувсеобщо знание.

Комиссията и този членъ прие безъ измѣнение.

Градинаровъ: Г-да прѣдставители! Нѣмамъ нищо противъ тоя членъ 10. Но ще направя една добавка къмъ него, именно слѣдъ думитѣ: «съдѣтъ привежда подъ клѣтва» да се прибави въ скобки: «по обрядитѣ на своето вѣроисповѣдание», защото, спорѣдъ формата която е приета, е казано да се клънатъ въ евангелието и животворящия кръстъ» и пр. Пакъ у насъ има и турци и други вѣри. Затова се направи тази прибавка.

Докл.: Нѣмамъ нищо противъ прѣдлож. на г-на Градинарова.

М-ръ Стоиловъ: Съгласенъ съмъ и азъ.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува чл. 10 съ прибавката на г-на Градинарова, които сж противъ да дигнатъ рѣка. (Приема се).

Докладчикъ: (Чете):

Ст. 11. Въ всѣки съдъ и въ затворитѣ се залѣпять по распоряжданието на прѣдсѣдателитѣ на съдилищата и прокуроритѣ за знание на публиката списѣцитѣ на повѣренникитѣ, които иматъ мѣстожителството си въ окръгѣтъ на съдѣтъ съ показание на адресътъ имъ. Въ М-вото на Правосѣдието се държи общъ списѣкъ за всички повѣренници въ Княжеството, който списѣкъ се съставлява отъ донесенията на прѣдсѣдателитѣ на съдилищата и въ началото на всѣка година се нанечатва въ «Държавний Вѣстникъ» за всеобщо знание.

Комиссията приема члена безъ имѣнение.

Прѣдсѣд.: Които сж противъ тоя членъ да дигнатъ рѣка. (Приема се).

Г-да прѣдставители, часътъ е 6.

(Гласове: Утрѣ да имаме засѣдание).

Спорѣдъ Вжтр. Правилникъ трѣбва Събранието да рѣши. Желаетъ ли Нар. Събрание да има засѣдание утрѣ? (Желаетъ). Които сж противъ да дигнатъ рѣка. (Прието).

За дневний рѣдъ ще имаме продължение отъ днешния. (Звъни). Засѣданието се затваря.

(Закрито въ 6 часа).

Подпрѣдсѣдатели: {
З. Стояновъ.
П. Славковъ.

Секретари: {
Иор. Симеоновъ.
Д-ръ Сарж-Ивановъ.
Христо Лѣкарски.
Ат. Гр. Каракашовъ.
Дим. Петковъ.
Д-ръ Стояновичъ.

Стенографъ: Ив. А. Шандаровъ.